

TERAZNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

„A gdy [Baranek] otworzył siódmą pieczęć ... ” „Aleście przystąpili do góry Syon i do miasta Boga żywego, do Jeruzalemu Niebieskiego (...) Patrzajcie, abyście nie gardzili Tym, Który mówi (...): Jeszcze ja raz poruszę nie tylko ziemią, ale i niebem (...) Przeto przyjmując Królestwo nie chwiejące się, miejmy łaskę, przez którą służymy przyjemnie Bogu z bojaźnią i uczciwością. ” „ ... Chrystus przyszedłszy Najwyższy Kapłan (...) Przez większy i doskonalszy przybytek, (...) Znalazłszy wieczne odkupienie. ” — Obj. 8:1; Żyd. 12:22, 25, 26, 28; 9:Marzec

TERAŹNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

Wychodzi co dwa miesiące. Redaktor: August Gohlke. Wydawca: **Świecki Ruch** Misyjny „Epifania” (odpowiedzialny w Polsce — **Wiktor Stachowiak**), skrytka pocztowa nr 44, 60-955 Poznań. Adres międzynarodowy: Chester Springs. Pa. 19425, USA. Cena: w prenumeracie rocznej zł 36, pojedyn. numeru zł 6.

WIELKA KOMPANIA

(P '79,'72. Ciąg dalszy z ter. Pr. '80, 16)

ELIMELECH, NOEMI I RUTA

Księga Ruty 1:1, 2 mówi o Elimelechu (i jego rodzinie) opuszczającym kraj Izraela i udającym się do kraju Moabskiego. Przedstawia on pewnych wodzów utracjuszy koron biorących udział w ruchu Millera i od 1844 roku wracających do kościoła nominalnego, w którym z powodu nieprzyjaznych warunków zostali pochłonięci w sprawach dotyczących duchowości (umarli). Jego żona Noemi jest typem odpowiednich, prowadzonych przez wodzów, utracjuszy koron a jego dwaj synowie Mahalon i Chelion są typem odpowiednio bardziej i mniej wiernych próbnie usprawiedliwionych wodzów, którzy podobnie „umarli”. Ruta i Orfa kolejno stanowią typ stowarzyszonych, bardziej i mniej wiernych próbnie usprawiedliwionych, którym obaj przewodzili. Wytrwale zdecydowanie w przywiązaniu do Jehowy ze strony Ruty, „obcej”, by emigrować i towarzyszyć Noemi do kraju Izraela jest typem szczerego poświęcenia się Bogu tych perspektywnych Młodocianych Godnych (1:6-18) oraz ich oświecenia i ożywienia Duchem, chociaż nie splodzenia z Ducha — antytypowo nie urodzonych w kraju Izraela.

(121) Emigracja Noemi i Ruty do Izraela (1:19-22) jest typem tych członków Wielkiej Kompanii i perspektywnych członków Młodocianych Godnych przychodzących do sfery Prawdy Paruzji i jej Ducha od 1878 roku. Zamożny Booz (2:1) stanowi typ naszego Pana (Obj. 5; 12). Gorliwe zbieranie pokłosa przez Rutę na polu Booza (Ruta 2:2-23) jest typem Młodocianych Godnych służących podczas żniwa nowym stworzeniom. Booz, który poślubił Rutę

i przez nią stał się ojcem Obeda (sługa; 4:13-17) jest typem naszego Pana łączącego się blisko z wczesnymi Młodocianymi Godnymi (ale nie jako z częścią Oblubienicy Chrystusowej, 144.000) i przez nich rozwijającego wielu dodatkowych poświęconych, Duchem oświeconych ale nie splodzonych z Ducha sług Bożych, którzy stali się specjalnym źródłem pociechy dla członków Wielkiej

Kompanii stowarzyszonych z nimi. (Nawiasem mówiąc, Komentarz Bereański na temat 4:1 - jeden z własnych dodatków C. J. Woodworth — jest błędny i nie jest podtrzymywany przez odnośnik podany w E, str. 173). Pełne wytłumaczenie Ruty, typ i antytyp, znajduje się w Ter, Pr. '34, str. 4; '70, str. 28. Obecnie zastanawiamy

się nad pewnymi ustępami, które Wielką Kompanię przedstawiają w korzystnym świetle.

MESACH W PIECU OGNISTYM

(122) W Księdze Daniela 3 znajduje się opis doświadczeń z piecem ognistym trzech hebrajskich młodzieńców — Sadracha, Mesacha i Abednego. Z 5755, kol 2, par. 4 i 5 wyjaśnia, że obraz, któremu młodzieńcy nie chcieli się pokłonić, jest typem militaryzmu, któremu lud Boży przy końcu Wieku Ewangelii nie będzie się kłaniał, a Z 2495, par. 10 do 2496, par. 2 tłumaczy, że obraz jest typem kościelnictwa — bestii i jej obrazu — któremu lud Boży żyjący przy końcu Wieku Ewangelii nie będzie się kłaniał. Oba zastosowania są uzasadnione i, jak wierzymy, poprawne.

(123) Nie przypadkowo te trzy Boskie wybrane klasy, które odmówiły przy końcu Wieku kłaniania się militaryzmowi i kościelnictwu,

„UMIĘJĘTNI I UTWIERDZENI W TERAŹNIEJSZEJ PRAWDZIE” 2 Piotra 1:12	
DWUMIESIĘCZNIK	
Marzec-Kwiecień 1980	Nr 309 (2)
SPIS TREŚCI	
Wielka Kompania	18
Pytania Bereańskie	26
„OCZEKUJĄC ONEJ BŁOGOSŁAWIONEJ NADZIEI I EPIFANII CHWAŁY WIELKIEGO BOGA I ZBAWICIELA NASZEGO JEZUSA CHRYSZTUSA” Tytus 2:13	

powinny być przedstawione przez *trzech* hebrajskich młodzieńców odmawiających uczczenia złotego obrazu. Widocznie ci *trzej* młodzieńcy przedstawiają te *trzy* wybrane klasy — Maluczkie Stadko, Wielką Kompanię i Młodocianych Godnych — które szczególnie musiały przewycięzać ducha militarysty, papizmu i federacji, a także musiały odmówić kłaniania się im, chociaż to prowadziło je do wielkich cierpień, szczególnie podczas pierwszej i drugiej fazy wojny światowej.

(124) Nie tylko liczba młodzieńców hebrajskich, pozostających w bliskim związku w doświadczeniach próby, wskazuje na te trzy klasy żyjące obok siebie w Żniwie, przy końcu Wieku, ale ich imiona są także znaczące w odniesieniu do tej samej myśli: Sadrach (*królewski*) przypomina nam o Królewskim Kapłaństwie (1 Piotra 2:9); Mesach (*gość*) — o Wielkiej Kompanii, zaproszonej w charakterze gości na ucztę weselną Baranka, co jest dziełem epifanicznym (Obj. 19:9); i Abednego (*sluga proroka*) wskazujący, iż trzecia klasa wybranego ludu Boga żyjąca przy końcu tego Wieku, Młodociani Godni, jako klasa poświęconych sług Boga, jest uświęcona przez Boskie Słowo i w licznych jednostkach była i jest oddana Boskiemu posłannikowi.

(125) Odpowiednie hebrajskie imiona tych trzech młodzieńców są także znaczące, gdyż (Dan. 1:6, 7, 19) Ananiasz (*Jehowa uprzywilejował* lub *łaska Jehowy*) przywodzi na myśl Maluczkie Stadko, najbardziej uprzywilejowane przez Boga spośród wszystkich wybranych przez Niego klas, Misael (*kto jest takim jak Bóg jest?* — w charakterze) wskazuje na Wielką Kompanię, która chociaż omieszkała osiągnąć Boską naturę, to jednak „omyła szaty swoje i wybieliła je we krwi Barankowej” (Obj. 7:14), a Azariasz (*Jehowa pomógł* lub *pomoc Jehowy*) przedstawia klasę Młodocianych Godnych, która przy końcu Wieku, jako jedna z wybranych klas Boga, nie tylko otrzymała od Niego wielką pomoc, ale przez Jego łaskę udzielała i udziela wiele pomocy jako specjalna klasa *slugi proroka*.

„SŁUŻEBNICE” Z JOELA 2:29 I DZ. AP. 2:18

(126) Wylanie Ducha Świętego „w one. dni” według Joela 2:29 i Dz. Ap. 2:18 odnosi się oczywiście do ograniczonego wylania Ducha Świętego w Wieku Ewangelii. W obecnym wieku otrzymały go wybrane duchowe klasy „słudzy” (Maluczkie Stadko, por. Łuk. 12: 36,37) i „służebnice” (Wielka Kompania), Zobacz także 2 Kor, 6:17,18. „A potem (Joela 2:28), tj. po Wieku Ewangelii, po zastosowaniu zasługi krwi Jezusa na rzecz świata, nastąpi drugie wylanie Ducha, powszechne tysiącletnie wylanie, w pośredniczącym Królestwie Tysiąclecia, z błogosławionymi wynikami wzmiankowanymi w tym związku, dla Starożytnych i Młodocianych Godnych oraz „quasi-wybranych”.

(127) W Księdze Joela 2:28 czytamy: „wyleję Ducha mego na [dla, na rzecz] wszelkie ciało, a prorokować będą [nauczać Prawdy tych z rodzaju ludzkiego, którzy jej wówczas nie będą znali, Mat. 25:35, 37,40; Ps. 107:22] synowie [(a) quasi-wybrani Żydzi z Wieku Żydowskiego i Ewangelii, którzy pozostali wiernymi Przymierzom Abrahama i Mojżesza i praktykowaniu sprawiedliwości, ale nie stali się Starożytnymi Godnymi lub chrześcijanami i (b) quasi-wybrani poganie oraz żydowscy lojalni próbnie usprawiedliwieni wierzący chrześcijanie Wieku Ewangelii, włączając Poświęconych Obozowników Epifanii począwszy od 1954 roku] wasi [Chrystusa] i córki wasze [pierwotnie niewierzący Żydzi i poganie, którzy w ciągu Tysiąclecia staną się wierzącymi, Iz. 60:4; w niniejszym artykule słowo Tysiąclecie jest użyte zasadniczo w znaczeniu: *po rozpoczęciu pośredniczącego Królestwa*, po ustanowieniu ziemskiej fazy Królestwa]; starcom waszym {Starożytnym Godnym} sny się śnić będą [otrzymają nowe natchnione objawienia głębszych prawd, wyjaśniając i opracowując dla siebie i ludzkości nauki Starego i Nowego Testamentu oraz z »drugiej księgi«, „to jest księgi żywota”, czyli objawienia Nowego Przymierza, Obj. 20:12], a młodzieńcy wasi [Młodociani Godni] widzenia widzieć będą [otrzymają podobne objawienia, lecz mniej głębokich prawd]”.

(128) Tak więc cztery wybrane klasy (łącznie z Wielką Kompanią) oraz dwie ogólne klasy restytucyjne spomiędzy ludzkości, pod względem zbawienia związane z Boskim Planem, są przedstawione w Księdze Joela 2:28, 29. Te klasy oraz pokutujący upadli aniołowie razem będą stanowić siedem (doskonała liczba) klas tych, których Chrystus w Swym dziele Zbawiciela wyzwała z grzechu i potępienia do doskonałości i wiecznego życia. Tak więc klasa Wielkiej Kompanii, „służebnice”, jest tutaj wyraźnie przedstawiona jako różniąca się od „wszelkiego ciała”, to jest klasy restytucyjnej.

„WINNICE” Z ABAK. 3:17,18

129) Proroctwo Abakuka 3:173 18 także wyraźnie odróżnia rozmaite klasy. Drzewo figowe przedstawia cielesnego Izraela, naród żydowski (porównaj Łuk, 21:29); winnice (liczba mnoga: nie *winnica*, jak w Ew. Jana 15:1) — Wielką Kompanię; owoc oliwy — Maluczkie Stadko; rola — zazwyczaj świat ludzkości (por. Mat. 13:38), z której powstanie klasa restytucyjna; owce — Młodocianych Godnych; a bydło — Starożytnych Godnych. I chociaż zajęcie przez te klasy ich miejsc w pośredniczącym Królestwie Tysiąclecia jest odroczone, to Pańscy „stróżowie” reprezentowani przez Abakuka są przedstawieni, jako mówiący: „Wszakże się ja w PANU weselić będę, rozraduję się w Bogu zbawienia mego” (w. 18,19).

(130) „Winnice” odnoszą się do Wielkiej Kompanii w jej rozmaitych grupach, tak jak lewicy w swych różnych rodzinach — Kaatyci,

Merarycy i Gersonicy oraz ich poddziały — wykonywali różne formy służby (3 Moj. 3;4). Na skutek odrzucenia przez te grupy licznych prawd i szerzenia wielu błędów, Towarzystwo, Standfaści, Pastoralna Biblijna Instytucja, Brzask i inne grupy Wielkiej Kompanii — „winnice” — pod złym kierownictwem, nie wydały wiele owoców uznanych przez Boga. Być może, iż dla niektórych spośród nich, największą przeszkodą w przynoszeniu, owoców, dla obecnych celów Boga, jest ich twierdzenie, że drzwi wejściowe do wysokiego powołania są nadal otwarte i to na wiele lat po jesieni 1914 roku, kiedy to rozpoczął się czas ucisku. Pomimo (a) wyraźnych nauk Pisma Świętego świadczących przeciwnie (co przedstawiono na przykład w 80 dowodach podanych w Ter. Pr. Nr 264/265), (b) pomimo faktu, iż było tylko 144.000 koron dostępnych przez cały Wiek Ewangelii, (c) faktu, że ogólne wezwanie do członkostwa w Maluczkiem Stadku wygasło w 1881 roku (zobacz, na przykład, B 258; C 226-250) i (d) faktu, iż jedynymi wolnymi koronami osiągalnymi od tego czasu aż do końca życia w 1914 roku były te korony, które utraciły te jednostki, dla których one pierwotnie były wyznaczone — pomimo tego stwierdzamy, że liczni wodzowie grup Prawdy w dalszym ciągu utrzymują tę ostatnią datę (prawie 100 lat po 1881 roku i 65 lat po 1914 roku), jako datę nadal otwartych drzwi do wysokiego powołania!

(131) W wielkim związanym przysięgą Przymierza z Abrahamem (1 Moj. 22:16—18) są wymienione dwa rodzaje nasienia: (a) „jako gwiazdy niebieskie”, to jest nasienie niebiańskie, Maluczkie Stadko i Wielka Kompania i (b) „jako piasek, który jest na brzegu morskim”, to jest nasienie ziemskie.

TRZEJ SYNOWIE ANNY

(132) Pierwsza Księga Samuelowa 2:21 mówi, że oprócz Samuela Anna miała trzech synów i dwie córki. Sara, żona Abrahama, stanowi typ tych cech Przymierza związanego przysięgą, które rozwijały Chrystusa, a jej syn Izaak jest typem Chrystusa, Głowy i Ciała, Nasienia obietnicy (Gal. 4:22-31). Sara jako matka przedstawia duchowe prawdy wyborcze i tych sług, którzy je stosują tylko do rozwijania klasy Chrystusowej, ale Rachel, żona Jakuba, przedstawia duchowe prawdy wyborcze i tych sług, którzy je stosują do rozwijania dwu wybranych duchowych klas: (a) klasy Chrystusowej (Józef odpowiada Izaakowi) i (b) Wielkiej Kompanii (Beniamin). Anna przedstawia wyborcze prawdy i tych, którzy stosując je po macierzyńsku opiekują się trzema wybranymi klasami: (a) klasą Chrystusa (Samuel odpowiada Izaakowi i Józefowi), (b) Wielką Kompanią (jej pozostali trzej synowie [odpowiadający Beniaminowi, który stanowi typ oczyszczonej Wielkiej Kompanii w całości], jako kontrast Samuela, w skończonym obrazie przedstawiają trzy główne grupy oczyszczonej

Wielkiej Kompanii — lewitów Gersonitów, Merarytów i Kaatytów) i (c) Młodocianych Godnych (dwie jej córki, reprezentujące Młodocianych Godnych w dwóch klasach: (a) tych w ruchu Prawdy Epifanii i tych (b) w pozostałych grupach. Ci spośród nich, którzy są wierni, będą na Tysiąclecie zobrazowani, jako antytypowi lewici przez dwu synów Gersona, Lobniego i Semejogo — 2 Moj. 6:17; 4 Moj. 3:18). Więcej informacji o Annie i jej dzieciach podano w E 13, 7-64,

ANTYTYPOWA RACHEL

(133) Jak już wspomniano Rachel jest typem obietnic przymierza i jego sług, którzy rozwijali wybranych do stanu duchowego — nie tylko Jezusa i Maluczkie Stadko (antytypowego Józefa), ale także Wielką Kompanię (antytypowego Beniamina). Rachel przeżyła ciężki poród i umarła zaraz po urodzeniu Beniamina i nazwaniu go Ben Oni — *synem swego bólu* (1 Moj. 35:16-19). To przedstawia trudności, ból i smutek towarzyszące tu na ziemi urodzeniu członków Wielkiej Kompanii, jako klasy przy końcu Wieków w wielkim ucisku, który rozpoczął się w 1914 roku (Obj. 7:14).

(134) Śmierć Racheli jest typem wygaśnięcia duchowych wyborczych prawd w związku z urodzeniem (zmartwychwstaniem) Wielkiej Kompanii na niebiańskim poziomie Królestwa. Jakub nazywający tego syna Beniaminem (*synem prawej ręki*) pokazuje, że Wielka Kompania będzie w Królestwie właściwie wysoce oceniona.

(135) Brat Russell o Beniaminie powiedział: „On urodził się w smutku i bólach, tak jak »wielka kompania wyjdzie z ucisku wielkiego«. Jak jego matka umarła rodząc go, tak my spodziewamy się, że duchowe zarysy Przymierza Abrahamowego przeminą całkowicie ze zmianą tych, którzy będą stanowić »wielką kompanię« (Z 4437, par. 2; 3089, kol. 2, par. 6; 5231, kol. 2, par. 4).

(136) Brat Johnson podał tę samą myśl: „Rachel, jego [Beniamina] matka, która będąc typem duchowych prawd wyborczych doprowadziła przez nie do urodzenia się antytypowego Józefa (Maluczkie Stadko) i antytypowego Beniamina (Wielka Kompania), przez swoją śmierć stanowi typ tych prawd, które przestają działać w związku z narodzeniem (zmartwychwstaniem) Wielkiej Kompanii” (E 6, 443, Ter. Pr. '69, str. 77, kol. 2; E 13, 20).

(137) Wydaje się oczywistym, jak świadczą o tym te i inne wzmianki, że antytypowa Rachel rodząca antytypowego Beniamina obejmuje nie tylko (a) rozwijanie przez nią ostatniego członka Wielkiej Kompanii, aż do końca jego ziemskiego życia w dniu 14 lutego 1979 roku, *ale także*, (b) *powstanie do życia w drugim rodzaju zmartwychwstania* (E 15, 535).

(138) W przypadku Maluczkiego Stadka chwila śmierci była chwilą otrzymania Boskiej natury. Śpiący święci zostali wzbudzeni w 1878

roku, a ci, którzy umierali po tej dacie bywali w chwili śmierci przemienieni w jednym momencie, „w mgnieniu oka”, nie muszą spać w śmierci (1 Kor. 15:51, 52). Ale tak nie jest z Wielką Kompanią. W oparciu o rozważania 1 Tes. 4:16; Obj. 14:13; 19:6-9; 20:6 brat Johnson wskazał, iż jest oczywistym, że wszyscy członkowie tej klasy mieli spać w stanie śmierci, aż do chwili, która nastąpi po opuszczeniu ziemi przez ostatniego członka Wielkiej Kompanii (Ter. Pr. '25, str. 93; '51,58 i 59; '64,47). W tych odnośnikach brat Johnson także na temat Wielkiej Kompanii tak mówił: „Podobnie jak śpiący święci w 1878 roku oni wszyscy będą wzbudzeni równocześnie po opuszczeniu ziemi przez ostatniego członka Wielkiej Kompanii”. To stwierdzenie w pełni zgadza się z antytypową śmiercią Racheli „w chwili urodzenia (zmartwychwstania) Wielkiej Kompanii”.

(139) W wyniku tych rozważań zdaje się, że cała Wielka Kompania została już wzbudzona z śmierci. Panny, towarzyszkę, postępują za Panną Młodą (Ps. 45:15,16) i uczestniczą z Maluczkim Stadkiem w tych cudownych błogosławieństwach Wieczery Weselnej, w której muszą wziąć udział zanim zasługa krwi Chrystusowej zostanie zastosowana na rzecz rodzaju ludzkiego (P '41,81,82; '51,59,60; '71,88-91).

SZCZEGÓLNE WZGLĘDY DLA BENIAMINA

(140) Benjamin cieszył się szczególnymi względami Józefa, większymi niż pozostali bracia. Był on jego rodzonym bratem, podczas gdy pozostali byli przyrodnimi braćmi. Jego potrawy były pięciokrotnie większe, niżeli reszty braci (1 Moj. 43:34), co stanowi typ Wielkiej Kompanii przy końcu Wieku Ewangelii, szczególnie tej części w Prawdzie, która otrzymywała o wiele więcej Prawdy. Benjamin dostał także 300 sztuk srebra, będących typem „pełni Prawdy w sprawach Wielkiej Kompanii i Młodocianych Godnych oraz „pięcioro szat odmiennych”, przedstawiających „pięć rodzajów uprawnień z odpowiednimi cechami”, wydającymi się być wyraźnie uprawnieniami wobec Wielkiej Kompanii, Młodocianych Godnych, Poświęconych Obozowców Epifanii, próbnie usprawiedliwionych i Żydów. Czy my rozważamy Beniamina jako będącego typem całej epifanicznej Wielkiej Kompanii, czy jedynie typem Dobrych Lewitów w małym antytypie, to jednak pokazana tu bliskość pokrewieństwa istnieje (E 10,643,644,651; Ter. Pr. '66, str. 85-87).

KOZA Z 1 MOJ. 15:9

(141) Nie powinniśmy się dziwić, że brat Russell połączył dwie klasy pokazane w typie w jednostce (Elizeuszu), gdyż podobne połączenia mają miejsce i w innych typach. Zauważmy, że w 1 Moj. 15:9 są przedstawione trzy zwierzęta i dwa ptaki, które według Boskiej instrukcji Abraham miał ofiarować —

jednej sztuce z bydła, kóz, owiec, synogarlic i gołębi — w ten sposób włączając wszystkie rodzaje zwierząt i ptaków, które Bóg przeznaczył na ofiarę. Z Ter. Pr. '68, str. 54, kol. 2 i str. 55, kol. 1 dowiadujemy się, że tych pięć rodzajów przedstawia pięć klas, które spomiędzy ludzkości mniej więcej miały być odłączone dla Boga od czasu Przymierza Abrahamowego - 2045 rok przed Chrystusem - aż do chwili, gdy ostatni członek Maluczkiego Stadka (główne nasienie) 3960 lat później zostanie popieczętowany na czole w 1916 roku (wiek zwierząt i ptaków łącznie wynosi 11 lat, 11 x 360 stanowi 3960, por. Z 3957, kol. 2; Ter. Pr. '72, str. 67, par. 1,2 i str. 69, par. 9,10),

(142) Rozumiemy, że jałowica (1 Moj. 15:9; Cienie Przybytku, str. 111-119) przedstawia Godnych (tak Starożytnych jak i Młodocianych Godnych, które to dwie klasy występują tutaj razem, przedstawione w jednym zwierzęciu), koza — Wielką Kompanię, baran — klasę Chrystusową, synogarlica przedstawia *quasi*-wybranych, lojalnie wierzących w Zakon i praktykujących sprawiedliwość cielesnych Izraelitów a gołębiątko, *quasi*-wybranych pogan i lojalnych tymczasowo usprawiedliwionych wierzących chrześcijan. Rozcięcie zwierząt przedstawia pełne poświęcenie tych klas, których typ one stanowią. Pozostawienie ptaków nie podzielonych przedstawia niepełne poświęcenie tych cielesnych Izraelitów i próbnie usprawiedliwionych, których są typem. Tych pięć klas w pewnych swoich członkach (Starożytni Godni byli reprezentowani przez Młodocianych Godnych, jako członkowie tej samej ogólnej klasy Godnych) było obecnych, gdy wiosną 1916 roku ostatni członek Maluczkiego Stadka został popieczętowany na czole. Wszyscy oni jako różne rodzaje nasienia Abrahamowego mają udział w wierze w obietnice Abrahamowe (Gal. 3:7,9). Wszyscy oni będą użyci w różnym stopniu, odpowiednio do miary ich wierności w tym życiu na różnych stanowiskach, jakie zajmowali, do błogosławienia wszystkich rodzin na Ziemi w okresie czasu restytucji. Szczegółowe wytłumaczenie 1 Moj. 15 jako całości znajduje się w P '59,20-23. A teraz rozważymy pewne obrazy przedstawiające Wielką Kompanię, które pokazują w jaki sposób Bóg tę klasę szacownie używa, szczególnie w pośredniczącym Królestwie.

JAFET I JEGO ŻONA

(143) 1 Moj. 7:7-24 między innymi rzeczami pokazuje, że cztery ludzkie pary zostały w arce Noego uratowane przed kłątą potopu, a 1 Piotra 3:20,21 stwierdza, że ci uratowani są typem poświęconych. Arka przedstawia Przymierze Abrahamowe, ucieleśnienie zamysłu Bożego. Jego centralnym elementem jest Nasienie Abrahama, Chrystus (A 369), które mocą ponownego napełniania i reorganizowania będzie błogosławić wszystkie narody na Ziemi. Cztery wybrane klasy, które w okresie ich wyboru otrzymują w Przymierzu Abra-

hamowym dobre świadectwo wiary, są w sposób oczywisty pokazane typowo przez cztery ludzkie pary jakie weszły do arki.

(144) Noe niewątpliwie jest typem naszego Pana, dziedzica tej sprawiedliwości, którą otrzymujemy przez wiarę (Żyd. 11:7 - wyrażenie „uczciwość wyświadczając” mogłoby lepiej być oddane następująco: „mając pobożne usposobienie”). Noe i jego żona przedstawiają Jezusa, Głowę i Kościół, Jego Ciało. W tym związku Sem, Jafet i Cham oraz ich żony przedstawiają kolejno klasy: Starożytnych Godnych, Wielką Kompanię i Młodocianych Godnych w wodzach i członkach. Te klasy w Tysiącleciu będą brały udział w radosnej służbie ponownego napełniania Ziemi i błogosławienia wszystkich narodów.

(145) W P '44,29, kol. 1 czytamy: „Posłannicy Paruzji i Epifanii dalej nauczali, że Bóg Wielką Kompanię bardzo powiększy w liczbie, pracy i wpływie (»rozszerzy ... Jafeta«, 1 Moj. - 9:27), udzieli jej przywileju publicznego rzesznicstwa, które przedtem posiadało Maluczkie Stadko, a także da jej Prawdę tego ostatniego (»niech mieszka w namiociech Semowych«) i jej podda obozowców (»sługa«) W związku z tym występuje stwierdzenie, że „członkowie gwiezdni częściowo będą służyć Wielkiej Kompanii i że Wielka Kompania dokona reszty, skoro ostatni członek Gwiezdny [z Maluczkiego Stadka] opuści świat ... po czym Wielka Kompania będzie musiała usługiwać sobie sama przy pomocy bezpośredniej służby pochodzącej od członka gwieздnego”.

NIKTÓRE RZĘDY KAMIENI ŚWIĄTYNI

(146) 1 Król. 7:12 w powiązaniu z świątynią Salomona pokazuje, że były w niej trzy rzędy kamienia ciosanego a wokół nich jeden rząd belek z drzewa cedrowego: (a) wielki (zewnątrzny) dziedziniec, (b) wewnętrzny dziedziniec 6:36) i (c) ganek. Wydaje się, iż w antytypie (por. Ter. Pr. '56, str. 11, par. 2) Świątyni Epifanicznej ciosane kamienie przedstawiają szczególnie rozwinięte charaktery, belki cedrowe przedstawiają ich trwałość a trzy rzędy stanowią typ trzech grup w każdej klasie; jak następuje: (c) trzy grupy Pańskich *poświęconych* wybranych jednostek w usprawiedliwieniu (sień) składają się z Maluczkiego Stadka, Wielkiej Kompanii i Młodocianych Godnych, (b) trzy grupy Wielkiej Kompanii (lewicy jako nowe stworzenia) odpowiadają Kaatytom, Merarytom i Gersonitom zatrzymującym swoje ożywione usprawiedliwienie (wewnętrzny dziedziniec) i (a) trzy grupy Młodocianych Godnych (rozwiniętych w połączeniu z trzema grupami Wielkiej Kompanii), które zatrzymały swoje próbne usprawiedliwienie (wielki dziedziniec). Tak więc w układzie Świątyni Epifanicznej Wielka Kompania jest przedstawiona: (b) w swoich trzech grupach odpowiednio do swego rozwoju i (c) jako całość w swym stowarzyszeniu z Maluczkiem Stadkiem i Młodocianymi Godnymi przy końcu Wieku Ewangelii.

SOSNA Z IZ. 60:13; 41:19

(147) Iz. 60:13: „Sława Libanu [Liban znaczy *biały*, a jego wiecznie zielone drzewa, chwala Libanu, przedstawiają sprawiedliwych *jako antytypowych lewitów*, Ps. 92:13,14] do ciebie przyjdzie [antytypowi lewici zostaną przyprowadzeni do Jezusa i Kościoła, 4 Moj. 3:6-9], jedlina [Starożytni Godni], sosna [Wielka Kompania], także bukszpan [Młodociani Godni] razem [(„razem” występuje w tekście angielskim) współdziałając w świadczeniu służby], dla ozdoby miejsca świątynicy mojej” — do lewitów należało zadanie (4 Moj. 3:6-9) ozdabiania świątynicy Pańskiej.

(148) Iz. 41:19 odnosi się do Tysiąclecia, jak to wynika z kontekstu (na przykład, wiersze 17 i 18 por. z Ps. 107:35; Iz. 35:6,7; 44:3; Ezech. 36:25-27; E 15,559,560; E 17,331). Tutaj znowu drzewo oliwne (D 798-800) przedstawia Maluczkie Stadko i jak u Iz. 60:13: „jedlina, sosna, także bukszpan razem” przedstawiają kolejno Starożytnych Godnych, Wielką Kompanię i Młodocianych Godnych. Utożsamienie pozostałych trzech klas Tysiąclecia symbolizowanych przez pierwsze trzy drzewa wymienione w wierszu 19 jest podane w P '67, str. 24, par. 3, gdzie jest wyjaśnione, iż przedstawiają klasy restytucyjne.

GAŁĄZKI PALMOWE Z 3 MOJ. 23:40 I NEH. 8:15

(149) Teksty: 2 Moj. 23:16; 34:22; 3 Moj. 23:34-36,39-43 przedstawiają święto namiotów, lub zbiorów, podczas których Izraelici przebywali w kuczkach zbudowanych z gałęzi różnych rodzajów drzew, radując się bardzo. Antytyp kuczek był jasno opisany w pismach Prawdy (na przykład, w E 6,535; Ter. Pr. '53, nr 151, par. 19; E 10, 183-185,218; E 11,399; Ter. Pr. '55, nr 161, str. 9; Ter. Pr. '63, str. 53, kol. 2 i str. 54, kol. 1) jako stan ostatecznych stanowisk różnych klas ludu Bożego Wieku Ewangelii, szczególnie w Żniwie, jako wynik wysiłków ludu Bożego, który miał sposobność te wysiłki podejmować. Te ostateczne stanowiska klas są przedstawione w w. 40 jako stanowiska: Maluczkiego Stadka („owocu z drzewa co najpiękniejszego”), Wielkiej Kompanii („gałązek palmowych”), klasy wtórej śmierci („gałązek drzewa gęstego”) i Młodocianych Godnych („wierzbiny”).

(150) Neh. 8:15 wyszczególnia pięć rodzajów gałęzi różnych drzew używanych w czasie święta namiotów obchodzonego przy pewnej okazji. Gałęzie przedstawiają pięć klas w swych klasowych stanowiskach: Maluczkie Stadko, (gałęzie oliwne), próbnie usprawiedliwionych (gałęzie sosnowe), Młodocianych Godnych (gałęzie myrtowe), Wielką Kompanię (gałęzie palmowe) i członków wtórej śmierci (gałęzie drzewa gęstego). Porównaj E 10,183,218; E 6,535.

RZEKA GIHON WYPŁYWAJĄCA Z EDENU

(151) 1 Moj. 2:10-14 stwierdza, że: „rzeka wychodziła z Eden dla odwilżenia sadu; i stam-

tań dzieliła się na cztery główne rzeki”. Następnie wymienia je z nazwy: Fyson, Gihon, Chydekel i Eufrates. W antytypie, spomiędzy ludzkości uważanej za doskonałą i warunków uznanych za doskonałe, Bóg rozwinął wybranych w czterech klasach, przez które to klasy Prawda, woda żywota, wypływa do pozostałych ludzi — w tym życiu ograniczenie, ale w pełni i darmo w Tysiącleciu:

(a) Maluczkie Stadko (Fyson, *rozpraszająca, swobodnie płynąca*) w swej posłudze na rzecz Prawdy obejmowało całą sferę Prawdy i jej Ducha (Hewila, *krąg*), łącznie z prawdą o sprawach Boskich, takich jak: osiągnięcie Boskiej natury („złoto ziemi onej jest wyborne”, por. 2 Piotra 1:4), zdobycie prawdy, która jest czysta i jasna (bdelium - kamień — widocznie biały i przezroczysty - koloru manny, 4 Moj. 11:7, Ter. Pr. '58, str. 121, par. 13, por. Iz. 35:8) razem z naukami dotyczącymi Przymierzy Abrahamowego i Nowego z ich odpowiednimi łaskami („kamień onychyn”, onyx, E 11,474,475,492). W Tysiącleciu od Chrystusa w chwale wypłynie „rzeka czystej wody żywota, jasnej jako kryształ”, płynącej darmo w celu błogosławienia ludzkości (Obj. 22:1,2,17; Jana 7:38).

(b) Członkowie Wielkiej Kompanii (Gihon, *potok*), szczególnie jej oczyszczeni członkowie, zanieśli Prawdę do wielu włączając jednostki, które dużo cierpiały pod przekleństwem („okraża wszystkie ziemię Murzyńską” — Etiopię). W Tysiącleciu przez tę klasę będzie przekazane z Tronu poselstwo Prawdy przy pomocy Chrystusa, aby błogosławić ludzkość (1 Mój. 28:12; Jana 1:51; Obj. 7:15; P '61,84).

(c) Starożytni Godni (Chydekel, *szybki, ostry, surowy głos, dźwięk*) od początku wydali potężne świadectwo Prawdzie (Żyd. 11-12:1, co też uczynią w Tysiącleciu w stosunku do wielu włączając tych, którzy żyli poza granicami kościoła nominalnego (Asyria).

(d) Młodociani Godni (Eufrates, *potok, wytryskujący*), czwarta wybrana klasa, usługująca obecnie i w Tysiącleciu odświeżającymi Prawdami na rzecz ludzkości. W taki sposób Bóg używa cztery wybrane klasy do przekazywania pozostałym ludziom odświeżającej Wody Żywota.

PAGÓREK AKRA W JERUZALEMIE

(152) Na podstawie Ps. 72:3 w E 4,320-321 brat Johnson stwierdza: „Cały ten Psalm opisuje o tysiącletnim panowaniu Chrystusa, zakładając, że symboliczne Jeruzalem będzie siedzibą rządu”. W Jerozolimie są dwie góry — - Syjon i Moria — przedstawiające odpowiednio ziemską i niebieską fazę Królestwa, to jest, Chrystusa i tysiącletnich Starożytnych Godnych jako dwie wyższe władze Królestwa. Są tam także trzy pagórki — Akra, Bezeta i Ofel (Ofel, wyniosłe miejsce zamieszkiwane przez Netynejczyków po powrocie z wygnania Neh. 3:26,27) — przedstawiające odpowiednio podrzędne władze Królestwa, to jest: Wielką Kompanię w niebieskiej fazie, tysiącletnich

Młodocianych Godnych oraz Poświęconych Obozowców Epifanii w ziemskiej fazie. Lud Boży Wieku Ewangelii wyglądał pomocy i otrzymywał ją od Niego za pośrednictwem tych pięciu klas, tych pięciu symbolicznych wzniesień Jeruzalem, a Jego lud Wieku Tysiąclecia będzie postępował podobnie (Ps. 121:1,2).

(153) Trzy pagórki, Wielka Kompania i dwie wyższe ziemskie klasy (tysiącletni Młodociani Godni i Poświęceni Obozowcy Epifanii) są tutaj wyraźnie odróżnione od dwóch podrzędnych ziemskich klas: nie poświęconych *quasi*-wybranych i nie wybranych. Brat Johnson wymienia, że „odcinek nizinny” Jerozolimy (E 12,526) symbolizuje dwie podrzędne klasy restytucyjne. Po wyjaśnieniu, że te dwie góry ze swymi pagórkami przedstawiają „dwie fazy Królestwa” on stwierdza: „Dolina między nimi symbolizuje klasę restytucyjną: wyższe części *quasi*-wybranych, wierzących Żydów i wiernych usprawiedliwionych z wiary a niższe części — niewierzących Żydów i pogan w obecnym życiu”. Myślą Ps. 72:3 wydaje się być domniemanie, że dwie fazy Królestwa współpracujące z podrzędnymi władzami Królestwa (Wielką Kompanią, Młodocianymi Godnymi i Poświęconymi Obozowcami Epifanii) będą użyte przez Jehowę do błogosławienia ludzkości tych *quasi*-wybranych, którzy w tym życiu nie poświęcili się i nie wybranych) prawdziwym i trwałym pokojem (por. w. 7) oraz powodzeniem w sprawiedliwości w Tysiącleciu.

ZAPIS W KSIĘDZE IZ. 49:8-12

(154) Iz. 49:8-12 obrazuje tysiącletnie klasy i warunki. „Góry” z wiersza 11, tak jak „góry” i „pagórki” z Ps. 72:3, stanowią pięć wzniesień w Jeruzalemie - Syjon, Moria, Akra, Bezeta i Ofel. One kolejno przedstawiają Maluczkie Stadko, Starożytnych Godnych, Wielką Kompanię, Młodocianych Godnych i Poświęconych Obozowców Epifanii. Oddzielna i różna od Wielkiej Kompanii i pozostałych klas jest klasa restytucyjną „lud” (w. 8, por. 3 Moj. 16:15), włączając tych, którzy w tysiącletnim Królestwie zostaną uwolnieni z więzienia śmierci i ciemnoty (w. 9).

(155) Wodzowie „Św.J.” i inni dostrzegając podobieństwo między słownictwem wierszy 9 i 10, odnoszących się do klasy restytucyjnej, a Obj. 7:9,14,15,16, odnoszącym się do Wielkiej Kompanii, drugorzędnej klasy duchowej, błędnie wnioskowali, że Wielka Kompania jest klasa ziemską. Podobieństwo języka występuje dlatego że Chrystus, wielki pasterz pod zwierzchnictwem Jehowy będzie pasł i Wielką Kompanię, która stanowi owce z owczarni Wieku Ewangelii („z tej owczarni” Jana 10:16) i klasę restytucyjną „drugie owce” (por. Mat. 25:31-40; Efez. 1:10; Kol. 1:20).

ZBADANIE IZ. 60:17 I PRZYP. 30:28

(156) Iz. 60:17 w łączności z kontekstem pokazuje, że podczas Tysiąclecia będzie po-

wszechny dobrobyt i wielkie błogosławieństwa jako rezultat pewnych znamienitych zastępstw dokonanych przez Boga, Wydaje się, że wiersz 17 (tak jak w. 13) wskazuje na cztery wybrane klasy:

(a) Maluczkie Stadko, którego członkowie w swoim, ziemskim życiu mieli usprawiedliwioną ludzką naturę (mosiądz lub miedź, zob. Cienie Przybytku, str. 15) otrzymali od Boga w miejsce tej ziemskiej natury Boską (złoto, por. Mal. 3:3; 2 Tym. 2:20; 2 Piotra 1:4).

(b) Członkowie Wielkiej Kompanii, którzy także w okresie swego ludzkiego bytu mieli usprawiedliwioną ludzką naturę (żelazo, wskazuje na ich moc przez Chrystusa w usprawiedliwieniu, ale Wielka Kompania jest drugorzędną klasą w służbie w stosunku do Maluczkiego Stadka, ponieważ żelazo nie jest tak cenne jak miedź) otrzymali w zamian od Boga duchową naturę niższą od Boskiej (srebro, co ponownie wskazuje na drugorzędność tej klasy, ponieważ srebro nie jest tak cenne jak złoto; nie będą więc siedzieć na tronie ale będą służyć przed tronem, Obj. 3:21; 7:15; będą jak pagórek — Akra — w porównaniu z górą — Syjon).

(c) Starożytni Godni też posiadali niedoskonałą ludzką naturę (drzewo) pod wyrokiem śmierci Adamowej, a w „powstaniu żywota” zamiast niej otrzymają od Boga (Jana 5:29) w „lepszym zmartwychwstaniu” (Żyd. 11:35,40) doskonałą ludzką naturę (mosiądz, miedź).

(d) Młodociani Godni (kamienie, wskazujące drugorzędną klasę w stosunku do Starożytnych Godnych w służbie, gdyż kamienie nie są tak cenne jak drzewo, tak jak w 2 Tym. 2:20 naczynia z gliny nie są tak cenne jak naczynia z drewna) podobnie mają niedoskonałą ludzką naturę, otrzymają od Boga zamiast niej w „powstaniu żywota”, w „lepszym zmartwychwstaniu” doskonałą ludzką naturę w swej sile (żelazo, tu ponownie wskazuje na klasę drugorzędną, ponieważ żelazo nie jest tak cenne jak mosiądz, miedź; im będą dane raczej „widzenia” niżeli „sny”, Joela 2:28, będą oni jako pagórek — Bezeta — w porównaniu z górą — Moria).

(157) Wspaniałych rzeczy dokonuje Bóg dla Swego lojalnego, poświęconego ludu w odejmowaniu tego, co jest mniej wartościowe a darzeniem tym, co jest w obfitości cenniejsze! Pod jurysdykcją tych czterech wybranych klas w ich doskonałym stanie, po dokonaniu przez Boga tych zastępstw, restytucjoniści z pewnością będą cieszyć się wielkim powodzeniem w swoich przedsięwzięciach i spokojem („postawię ... dozorców spokojnych”) i nie pozbawieniem ich owoców ich pracy („urzędników sprawiedliwych”, por. Iz. 65:21-25; Mich. 4:4), Ludzkość odczuje wielką różnicę pod zwierzchnictwem doskonałych rządców — wybranych — w stosunku do tego co było pod rządami bardzo niedoskonałych władców w „obecnym złym świecie”, w którym ludzkość była bardzo źle traktowana i nadużywana.

(158) W Przyp. 30:24-28 są przedstawione cztery wybrane klasy: Maluczkie Stad-

ko, Starożytni Godni, Młodociani Godni i Wielka Kompania, tak jak są zilustrowane w swej mądrości itd., odpowiednio przez to, co jest powiedziane o mądrości itd. mrówek, królików, szarańczy i pająka. W Ter. Pr. '46, str. 76, kol. 1, par. 2 są te klasy zbiorowo przedstawione, tak jak są pozornie „nic nie znaczące dla ludzi, a mimo to wykazują większą mądrość, niżeli mądrzy na tej ziemi” (w. 24). O Wielkiej Kompanii, zilustrowanej przez pająka, jest powiedziane: „Wielka Kompania raz skalana i brzydka w uzurpacji, która w końcu uzyska miejsce przed tronem” (w. 28).

NADAB NA GÓRZE SYNAJ

(159) W 2 Moj. 24:1-11 są zobrazowane pewne tysiącletnie czynności Chrystusa (Mojżesza, w. 9), Starożytnych Godnych (Aarona), Wielkiej Kompanii (Nadaba), Młodocianych Godnych (Abiju) i 70 przywódców spomiędzy i Młodocianych Godnych (siedemdziesięciu starszych Izraela). Typy tych klas wchodząc na górę („I wstąpił ...” w. 9) przedstawiają pięć grup przystępujących do spełniania swych specjalnych tysiącletnich przywilejów i obowiązków, ponieważ każda z wymienionych klas będzie miała oddzielne i różne specjalne tysiącletnie przywileje i obowiązki. Między innymi będą mieli przywilej oglądać Boga oczami swego zrozumienia, tak jak On stopniowo się okaże w majestacie Swej tysiącletniej Prawdy, zarządzeń i dzieł („i widzieli Boga”, w. 10,11). Wzrok, o którym tu jest mowa nie jest wzrokiem fizycznym, jakim cieszyć się będą aktualnie Maluczkie Stadko i Wielka Kompania. Jest oczywistym, że chodzi tu o wzrok duchowy, ponieważ podczas Tysiąclecia nikt ze Starożytnych i Młodocianych Godnych nie ujrzy Boga oczami materialnymi. Wyjaśnienie tego antytypu znajduje się w E 11,413.

JAKUB W SCENIE PRZEMIENIENIA

(160) Wizja przemienienia która odnosi się do *Królestwa* jest zanotowana w Ew. Mat. 16:27-17:9, Mar. 9:1-9 i Łuk. 9:26-36. Kiedy Chrystus, Głowa i Ciało, objawi się podczas chwalebego panowania pośredniczącego Królestwa, to trzy klasy wybranych sług Boga oczami swego zrozumienia ujrzą wielkość Chrystusa i zaznajomią pozostałych z Jego „władzą i obecnością” łącznie z tym, co usłyszą ze świadectw dotyczących Chrystusa w Starym Testamencie (Mojżesz i także w Nowym Testamencie (Eliasz); gdyż St. Test. szczególnie podaje prorocтва i historie odnoszące się do Eliasza, który miał przyjść i „naprawić wszystko”, Mat. 17:11, Diaglott; B 285). Wydaje się, iż Starożytni Godni w swym urzędzie Tysiąclecia (Ps. 45:17) są przedstawieni przez Piotra; Wielka Kompania jako istoty duchowe w swym urzędzie Tysiąclecia — przez Jakuba; a Młodociani Godni w swym urzędzie Tysiąclecia — przez Jana. Tak te cztery wybrane klasy są zobrazowane w tysiącletnim Królestwie: Królewskie Kapłaństwo i trzy grupy antytypowych lewitów — Starożytni Go-

dni przedstawieni przez Piotra, Wielka Kompania przez Jakuba i Młodociani Godni przez Jana. Te trzy grupy będą stanowić wielce zainteresowanych obserwatorów działaniem i postępowaniem chwalebno Królestwa i jego wspinałym dziełem (zobacz także Ter. Pr. '74, str. 46,47).

ANIOŁOWIE NA DRABINIE JAKUBA

(161) 1 Moj. 28:12, 13 podaje opis snu Jakuba o drabinie, pokazującego wypełnienie Boskiego planu, tak jak on jest objawiony w Przymierzu Abrahamowym, w celu błogosławienia wszystkich rodzajów ziemi. W wyniku okupowej ofiary Jezusa, Syn Człowieczy, Głowa klasy Chrystusowej i podrzędnie członkowie Jego Ciała, w krótkim czasie stworzy podstawę komunikacji (drabinę, Jana 1:51, 1 Tym, 2:5,6, D 766) pomiędzy ludzkością a królestwem niebieskim. Ostatecznie będą tam posłańcy Boga — Starożytni i Młodociani Godni a w sferze duchowej Wielka Kompania (Obj. 7: 15) — jednostki aktywne na tym gruncie w łączności pomiędzy ludzkością i fazą niebiańską Królestwa („Aniołowie Boży wstępowali i zstępowali po niej” — P '61,84). Dzięki Bogu za tę perspektywę dobrej łączności i harmonii między ludzkością a sferą niebieską wynikającą z wielkiej okupowej ofiary Syna Człowieczego i środków przez nią dostarczonych.

ANTYTYPOWY GAD NA WSCHÓD OD JORDANU

(162) 4 Moj. 32 i Joz. 1:12-15 pokazują, że Wielka Kompania otrzymała dziedzictwo w niebie. Zacytowane teksty są wytłumaczone w E 4,450,451; E 12,517. Dziedzictwo 2½ pokolenia na wschód od rzeki Jordan jest typem potysiącletniego dziedzictwa Maluczkiego Stadka (Ruben [oto *syn*], pierworodny), Wielkiej Kompanii (Gad [*huf*] — 1 Moj. 30:11; 49:19; Jz. 65:11) i Młodocianych Godnych (połowy pokolenia Manasesa [*powodujący zapomnienie*]). Te 2½ pokolenia zbliżające się do kraju Chanaan stanowią typ trzech wybranych klas: Maluczkiego Stadka, Wielkiej Kompanii i Młodocianych Godnych zbliżających się do tysiącletniego Królestwa, Posiadanie przez nich „bydła bardzo wiele” (4 Moj. 32:1) w chwili zbliżania się do Jordanu jest typem tego faktu, że trzy wybrane klasy będą żyć Prawdą wielu żyjących przy końcu Wieku Ewangelii, przygotowując ich do wejścia w nowy wiek.

(163) Tymczasem 9½ pokolenia ze swym dziedzictwem po zachodniej stronie rzeki Jordan stanowią typ *quasi*-wybranych (włączając Poświęconych Obozowców Epifanii, których typem jest druga połowa pokolenia Manasesa z zachodniego brzegu Jordanu) i nie wybranych. Dwa i połowa pokolenia musiały pomóc swym braciom z dziewięciu i połowy pokolenia w walce i zwyciężaniu swych wrogów po zachodniej stronie Jordanu, zanim same mogłyby osiedlić się we własnym dziedzictwie leżącym na wschód

od Jordanu. To jest typem tego jak Maluczkie Stadko, Wielka Kompania i Godni muszą w tysiącletnim pośredniczącym Królestwie angażować się w duchowe walki na rzecz *quasi*-wybranych i nie wybranych i im pomagać w uzyskiwaniu ich wiecznego dziedzictwa, zanim sami będą mogli osiąść na stałe w swym własnym potysiącletnim dziedzictwie.

POTYSIĄCLETNI ANTYTYPOWI SYNOWIE

(164) Hymn Alleluja, z 2 Moj. 15:1-21, jest typem symbolicznych niebios i ziemi zapoczątkowanym po obaleniu upadłych aniołów i odstępczych ludzi przy końcu Małego Okresu. Mojżesz (w. 1) jest typem Jezusa i Kościoła jako natchnionego kompozytora tego cudownego hymnu zbawienia. Dzieci (dosłownie *synowie* - rodz. męski) Izraela łączący się w tej pieśni są typem Starożytnych Godnych i Młodocianych Godnych oraz Wielkiej Kompanii i bardzo prawdopodobnie także pokutujących i odrodzonych aniołów. Tak więc istnieją cztery, a być może pięć duchowych klas, które połączą się w tym hymnie Alleluja w niebie.

(165) Z drugiej strony Maria i pozostałe niewiasty Izraelskie (w. 20 i 21) są typem dwóch ziemskich klas; Maria, która prowadziła niewiasty w śpiewaniu tej pieśni jest typem *quasi*-wybranych, szczególnie Poświęconych Obozowców Epifanii. Pozostałe niewiasty przedstawiają nie wybranych, „niewierzących Żydów i pogan z czasów przedtysiącletnich, którzy będą wiernymi jako restytucjonisci”. Jak Maria przewodziła w śpiewie pozostałym niewiastom, które po niej powtarzały refren, tak *quasi*-wybrani, pierwszorzędna klasa restytucjonistów, a szczególnie Poświęceni Obozowcy Epifanii, poprowadzą hymn Alleluja na ziemi, a nie wybrani, drugorzędna klasa restytucjonistów, będą po nich powtarzać, śpiewając ten wspinały hymn (Obj. 5:13. Szczegóły w Ter. Pr. '49, str. 34-40).

(166) Tak więc zakończyliśmy obszernie studia Pisma Świętego odnoszące się do Wielkiej Kompanii. Prawdopodobnie można by dodać więcej, ale powyższe powinno wystarczyć. Ufamy, że wszyscy byli i będą błogosławieni w wyniku tych studiów. Przywilej w służbie przygotowywania tej części antytypowej kolumny na grobie Racheli został bardzo oceniony. Członkowie Wielkiej Kompanii w poświęcaniu się i w trwaniu w poświęceniu pokazali godną polecenia gorliwość. Ich stopniowe odchylenie się, ponowne popadanie w grzech, pewien stopień niewierności z powodu mniejszej lub większej miary grzechu, błędu, samolubstwa a także (albo) światowości do stopnia utracenia swoich koron, jakie niektórzy zaledwie utracili, natomiast inni w swym najgorszym stanie ledwie uniknęli wtórej śmierci, służy nam jako przykład ostrzegawczy. Radujemy się, wiedząc że ta klasa, chociaż mniej więcej o władnięta wadami, jest lojalna w sercu i odrodziła się duchowo ze swego nieczystego stanu (Gal. 6:1) Jesteśmy zadowoleni z wielu dowodów podobieństwa Chrystusowego w nich, szczególnie z tych, które okazali, gdy ponownie stali się wiernymi i radujemy się ze wspinających widoków dla nich w Królestwie.

PYTANIA BEREŃSKIE

(do artykułu *Wielka Kompania*.

Początek w Ter. Pr. '79, str. 82)

(1) O ilu i jakich klasach mówi Boski Plan z ogólnego punktu widzenia? Co te klasy otrzymają? Bez czego nie można jasno zrozumieć Pisma Świętego? Co można by powiedzieć o tej różnicy? Jak to potwierdza Pismo Św.? O czym powinniśmy pamiętać? Jak Biblia określa te klasy?

2) Jakie wezwanie ma klasa pierwsza, jakie klasa druga? Jak to potwierdzają teksty? Po ilu i jakich drogach idą te klasy? Jak to potwierdzają teksty?

3) Jakie zestawy warunków mają te dwie klasy? Jak to potwierdzają teksty? Jakie zestawy obietnic ma każda klasa? Jak to potwierdza Biblia?

4) Jakie są dwa główne cele powrotu Chrystusa? Jak to [potwierdzają teksty? Ile jest rodzajów zmartwychwstań? Jak to potwierdzają teksty Biblii?

(5) W nagrodę za wierność, jaką naturę otrzyma każda z tych klas? Jak to potwierdzają teksty? Jakie będą wieczne domy tych klas? Jak to potwierdzają teksty?

(6) Jak Biblia traktuje te dwie ogólne klasy? Skąd o tym wiemy? Czym jest zrozumienie różnic między tymi klasami? Która z klas jest pierwszą i główną klasą duchową? Ja to potwierdzają teksty? Z kogo klasa M.S. się składa? Jak to potwierdza Biblia? Jak jest określona podrzędna duchowa, wybrana klasa Wieku Ewangelii? Gdzie? Jak ta klasa jest zazwyczaj nazywana?

7) Czego nie powinniśmy rozumieć? Dlaczego nie? Co to znaczy? Jak ta sprawa się przedstawia? Co Bóg zaofiarował wszystkim, jako nagrodę? Jak to potwierdzają teksty? Na jakich warunkach Bóg ofiarował tę nagrodę? Jak to udowadnia Pismo Święte?

8) Jak oprócz Oblubienicy mogła w Wieku Ewangelii inna klasa otrzymać zbawienie? Co pokazują zacytowane teksty Pisma Świętego? Co ich spotkało w odniesieniu do nagrody wysokiego powołania? Jak to potwierdzają teksty? Dlaczego ich to spotkało? Jak to potwierdza tekst biblijny? Co się z nimi stało i przez co? Co ich jednak nie spotkało? Co zacytowane teksty Pisma Świętego pokazują?

(9) Ogólnie mówiąc, co nie było godne pochwały? Szczególnie czyje postępowanie? Czy ich wina była jednakowa i w czym? Czy wszyscy utracjusze koron popełnili to samo zło? Co można powiedzieć o niektórych spośród nich? Co mówi Ijob? Co można, powiedzieć o innych utracjuszach koron? Co mówi Juda 22,23?

(10) Co znajdujemy między tymi dwiema krańcowościami? Co można powiedzieć o tych niezupełnie wiernych dzieciach Boga? Jak to potwierdza tekst?

(11) Czego nie uczynili członkowie Wielkiej Kompanii? Kto postąpił inaczej? Jak to potwierdza tekst? Co ponadto niektórzy z nich uczynili? Co przez to stało się z ich szatą? Jak to potwierdza tekst? Jako klasa, jaki objawili charakter? Zamiast czego? W czym się zaniedbywali?

(12) Co można zauważyć w różnych stadiach doświadczeń Wielkiej Kompanii? Jakie to są stadia? Gdzie opisane?

(13) Czego członkowie Wielkiej Kompanii nie zrobili? Nawet kiedy? Jak to potwierdzają teksty? Tym niemniej, co uczynili? Jakimi się stali? Jak to potwier-

dzają teksty? Jakimi jednak się nie stali? Jak to potwierdzają teksty?

(14) Jakimi nie byli ci utracjusze koron? Dlaczego? W jakim przypadku ich stan byłby żalony? Co Pan im okazał? Czego Pan nie uczynił? Co im zaproponował? Jak to potwierdzają teksty? W czym mieli wziąć udział? Jak to potwierdza Obj. 19:9? Co Pismo Święte mówi na temat ich reakcji? Dzięki temu, co utracjusze koron mają? Jak to potwierdza tekst?

(15) O czym niektórzy mogliby być przeświadczeni? Dlaczego? Jakie jest nasze stanowisko? Jak to potwierdzają teksty? Czego możemy nauczyć się z Pisma Świętego? Co może być dla nas przykładem ostrzegawczym? Co ten przykład nam pokazuje? Czego nie powinniśmy czynić? Z jakim wyjątkiem? Jak to potwierdza tekst?

(16) W czym dostrzegamy możliwość istnienia takiej klasy jak Wielka Kompania? Na co wskazują nauki biblijne? Na co wskazują napomnienia? O czym świadczą przykłady biblijne? Co jeszcze ma związek z tą samą myślą? Jak to potwierdza tekst biblijny?

(17) O czym świadczy ostatnia myśl? Tym samym, czego można nie osiągnąć? W jakim przypadku nie miałby nikt okazji należeć do Wielkiej Kompanii? Jakie teksty Pisma Świętego dowodzą, że pewne, nie dość wierne w wysokim powołaniu jednostki uzyskają zbawienie?

(18) Czego dowodzi fakt istnienia Wielkiej Kompanii? Kto tworzy Wielką Kompanię? Na co wierność członków W.K. nie zasługuje? Jak to potwierdzają teksty? Co otrzymają za swoją wierność? Jak potwierdzają teksty? Co jest jasnym dowodem, że niektórzy zupełnie upadli? Gdzie takie dowody występują?

(19) Jak członkowie W.K. rozpoczęli swój bieg? Kiedy? Jak to potwierdzają teksty? O czym oni słyszeli i na co zwrócili uwagę? Co pokazują Dz. Ap. 20:21? Co oni zaakceptowali? Co pokazują zacytowane teksty Pisma Świętego? Czego Bóg udzielił członkom W.K.? Kiedy? Jak to potwierdzają teksty?

(20) Go me było powodem nie osiągnięcia przez W.K. nagrody wysokiego powołania? Dlaczego nie? Jak to potwierdzają teksty?

(21) Co Jehowa zesłał przez Jezusa tym, którzy zostali członkami W.K.? W jakim celu? Jak to potwierdzają teksty? Z czym było związane ich złe postępowanie? Jak to jest typowo przedstawione?

(22) Z czym miało związek niepowodzenie członków W.K. w należeniu do klasy Oblubienicy? Jak ta potwierdzają teksty? Kiedy tacy niewierni bracia istnieli? Jak to potwierdzają teksty? W czym okazali się nieodpowiednimi? Jakim był ich stan w wielu wypadkach?

(23) Czego Bóg nie mógł uczynić? Jak to potwierdzają teksty? Po drugie, czego Bóg nie mógł uczynić? Jak to potwierdzają teksty? Po trzecie, czego Bóg nie mógł uczynić? Jak to potwierdzają teksty? Po czwarte, czego Bóg nie mógł uczynić? Jak to potwierdzają teksty? Po piąte, czego Bóg nie mógł uczynić? Jak to potwierdzają teksty? Z jakiego punktu widzenia oni skazili Prawdę? Jak to potwierdzają teksty?

(24) Czego jeszcze nie mógł Bóg uczynić? Jak to potwierdzają teksty? Czego jeszcze Bóg nie mógł uczynić? Dlaczego nie? Jak to pokazuje typ?

(25) W co byliby nierozsądnym wierzyć? Czy Pismo Święte o tym zapewnia? Jak byli prowadzeni zupełnie wierni? Jak to potwierdza Ps. 32:8? Kto tak nie był prowadzony? Co w ich przypadku było nieraz potrzebne? Na co Bóg ostatecznie dopuszczał? Na karanie z czyich rąk? Jak to potwierdzają teksty?

(26) Czym był dla utracjuszy koron każdy przypadek popełnionej nieprawości? Jak to potwierdzają teksty? Jakie przykłady ich nieprawości są wymienione?

(27) Z czym się stykali utracjusze koron w doświadczeniach życiowych? Go tracili? Jak długo tracili? Co się w ten sposób wypełniało? W czyich rękach? Jak to potwierdzają teksty? Tymczasem, co się działo z ciałem członków M.S. Jak to potwierdzają teksty?

(28) Kto istniał w ciągu Wieku Ewangelii? Co o tym świadczy? Czego te jednostki musiały doświadczyć? Zamiast czego?

(29) Kiedy Wielka Kompania była po raz pierwszy potraktowana jako klasa? Jak to potwierdzają teksty? Dlaczego ostatnio było takich braci więcej, niżeli kiedyś? Jak Pan obchodził się z nimi?

(30) Z czego wychodzi Wielka Kompania? Co jej członkowie czynią w tym ucisku? Jak to potwierdza tekst? Co jest ich błogosławionym przywilejem? Jak przedstawiają to poselstwo? Pomimo czego? Z czego oni specjalnie się cieszą? Co proklamują? Jak to potwierdzają teksty? Co spotyka ich nowe stworzenie? Jak to potwierdzają teksty?

(31) Co jeszcze robi Wielka Kompania? Jak to potwierdzają teksty? Jakimi są istotami? Jak i gdzie mają przywilej służyć? Jak to potwierdza tekst? Co robi Jezus i Maluczkie Stadko? Jak to potwierdzają teksty?

(32) Co spotykało tych lewitów w przeszłości? Jaka będzie nagroda Wielkiej Kompanii? Jak to potwierdzają teksty? Co się tym sposobem wypełniło? Przez co? Po zaniedbaniu czego? Co uczyniło Maluczkie Stadko? Jak ta potwierdzają teksty? Z czego się radujemy? Co dotąd przedstawiliśmy?

(33) O czym traktują licznie ustępy Pisma Świętego? Jakiego rodzaju są te ustępy? W jakich aspektach przedstawiają tę klasę? Czy wszystkie ustępy traktują o całej klasie? Co niektóre teksty jasno dowodzą? A czego nie dowodzą? Co twierdzą „Świadkowie Jehowy”? Co obecnie uczynimy? Według czego je posegregujemy? Gdzie niektóre z nich były podane?

(34) Co jest wytłumaczone w Cieniach Przybytku? Jak to potwierdzają teksty? Co jeszcze powiedziano na ten temat? W jakich zastosowaniach? Gdzie to jest przedstawione? Co tam czytamy?

(35) Kiedy nastąpiła zmiana? Co wówczas się wydarzyło? Jak to potwierdzają teksty? Co jeszcze wówczas miało miejsce? Gdzie ta jest pokazane? Czego nowo poświęcający się po tym czasie nie mogli mieć? Co widzimy w zastosowaniu na Epifanię? W jakich jeszcze zastosowaniach? Gdzie znajduje się biblijny opis o Młodocianych Godnych?

(36) Go charakteryzowało dziedziniec świątyni? Jak był podzielony? Co przedstawiał w każdym przypadku? Jak to potwierdzają teksty?

(37) Jaka figura występuje w Obj. 7? Kogo ta świątynia obejmuje? Co kapłani i lewici w niej robią? Od kogo oni się różnią? Jaki jest stosunek Izraelitów do świątyni? Czym typem są kapłani? Jak to potwierdzają teksty? Spomiędzy kogo w pierw wybranych? Spomiędzy kogo także później wybra-

nych? Na czyje miejsce wszczepionych? Jak to potwierdzają teksty?

(38) Kto był związany z kapłanami? Kogo lewici przedstawiają na koniec W. Ew.? Spośród kogo ta klasa została wybrana? Jak to potwierdzają teksty? Co było prawdą o pokoleniu Lewiego? Jak to potwierdzają teksty? Czego to jest wyraźnym typem? Na co stanowczo wskazuje Obj. 7:15? Co robili lewici?

(39) Jakiej klasy typem są Izraelici? W stosunku do kogo pozostają w kontraście? W jakich typach są pokazani członkowie M.St. i W.K.? Co ci ostatni robili?

(40) Co to znaczy, że W.K. jest przed stolicą? Co jest tą stolicą? Z czym nie powinniśmy mieszać tego tronu? Gdzie jest wymieniony tron sędziowski? Co oznacza znajdowanie się przed Boskim królewskim tronem? Kto tu jest królem? Gdzie ten król się znajduje? Kto stanowi urzędników i szlachtę? Gdzie jest miejsce ich oficjalnej służby? Kim będą członkowie klasy restytucyjnej? A czyimi podwładnymi? Gdzie klasa restytucyjna nie jest przedstawiona? Dlaczego nie?

(41) Co podaje Obj. 19:1-9? Kiedy to poselstwo nie mogło być ogłoszone w swej pełni? Co wtedy mogło być oznajmione? Na co tu wskazuje tekst grecki?

(42) Czym jest wesele Baranka? Kiedy ono się rozpoczęło? Kiedy skończyło? Gdzie jest opisane? Co pokazuje 1 Tes. 4:17? Czego Bóg z pewnością nie czyni? Co On zawsze czyni? Go pokazuje Obj. 19:5? Co pokazuje 1 Kor. 7:22? Jak ci służy odpowiedzieli?

(43) Na co wskazują dwa rodzajniki określone? Co te dwie klasy równocześnie rozpoczęły? Przez kogo? Kiedy? Co wówczas nastąpiło? Na co podane odnośniki wskazują? Jakimi byliby, gdyby nie usłuchali nakazu w. 5? O czym mówi Łuk. 19:40? Jakie stanowisko mogą okazywać inni z ludu Bożego? Jako tacy, jaki mają przywilej? Kto ostatecznie przyłączy się do tego? Gdzie znajduje się więcej informacji na ten temat?

(44) Co można by powiedzieć o wyrażeniu „wielki lud” z Obj. 19:1? Co jasno rozróżnia w. 6? Jak to potwierdza tekst?

(45) Gdzie to jest jaśniej przedstawione? Pod jaką figurą? Jaki tu jest obraz?

(46) O czym dowodzi właściwy porządek wydarzeń związanych z obrazem rodziny? Co następuje w pierw? Co po drugie? Co po trzecie? Co po czwarte? Co wskazuje, że Wielka Kompania nie może być klasą restytucyjną? Kto będzie stanowił klasę restytucyjną? Jak to potwierdzają teksty?

(47) Co wprowadza Ps. 45? Kogo przedstawia w. 2? Kogo w. 3-10? Kogo w. 10-14? Kogo w. 15 i 16? Gdzie jeszcze jest mowa o Starożytnych Godnych? Jak są przedstawieni? Pod czym zwierzchnictwem? Kogo przedstawia w. 18? Od jakiej klasy różni się klasa restytucyjną?

(48) Co przedstawia Obj. 11:18? Co opisują wiersze 15-19? Jak długo trąbił siódmy anioł? Kiedy rozpoczął trąbić? Z jakiego faktu to jest widoczne?

(49) Jakie pierwsze wydarzenie jest wymienione jako mające miejsce w czasie trąbienia siódmej trąby? Jak to potwierdzają teksty? Drugie? Jak potwierdzone? Trzecie? Jak potwierdzone? Czwarte? Jak potwierdzone? Piąte? Jak potwierdzone? Szóste? Jak potwierdzone? Siódme? Jak potwierdzone? Ósme?

Jak potwierdzone? Jak jest przetłumaczone w Diaglocie greckie słowo „mały”? Do jakiej klasy ono prawdopodobnie się odnosi? Jako do kogo? Dlaczego Wielka Kompania jest przez Boga uznana za wyższą klasę? Na co zdaje się wskazywać rodzajnik określony przed wyrazem „mali” i „wielcy”? Jakie dziewiąte wydarzenie jest wymienione, jako mające miejsce w czasie trąbienia siódmej trąby? Jak to potwierdza tekst Obj. 11:18? Z jakich klas składają się ci „co psują ziemię”? Jak to potwierdzają teksty w każdym przypadku? Co te wydarzenia jasno pokazują? A co pokazuje dziesiąte wydarzenie? Kiedy ono nastąpi? Jak to po» twierdzają teksty?

(50) Co przedstawia dziedziniec przybytku na Wiek Ewangelii? Co to znaczy? Z jakich lewitów się składa? Kogo ci lewici kolejno przedstawiają? Gdzie są opisani? Jaka klasa została objawiona na dziedzińcu epifanicznym? Z jakich lewitów się składa? Gdzie jest opisana? Jak są rozsegregowani w skończonym obrazie? Gdzie są opisani?

(51) Jakie klasy przedstawiają lewici na tysiącletnim i potysiącletnim dziedzińcu? Gdzie to jest pokazane? Kogo Gersonici nie mogą przedstawiać? Bo pierwsze, z jakiego powodu? Jak potwierdzają teksty? Po drugie, z jakiego powodu? Jak potwierdzają teksty? Po trzecie, z jakiego powodu? Jak potwierdzają teksty?

(52) Jakie ustępy obecnie rozważymy? Gdzie znajduje się jeden z tych ustępów? Co on opisuje? W jakim typie ich ludzka natura jest przedstawiona?

(53) Kogo przedstawia najwyższy kapłan wyznający grzechy nad głową kozia Azazela? Co Bóg łaskawie uczynił?

(54) Co stanowi typ najwyższego kapłana wypuszczającego kozła Azazela? Jakimi dwoma sposobami tego dokonał Najwyższy Kapłan świata? Co prowadzenie kozła do bramy dziedzińca przedstawia? Co przedstawia przejście przez bramę i oddanie go przygotowanemu człowiekowi? Co przedstawia prowadzenie kozła na puszcę i pozostawienie go? Gdzie są podane szczegóły na ten temat? Czego ten obraz nie pokazuje?

(55) Czego dowodzi stwierdzenie Apostoła w 1 Kor. 5:5? Co oznacza zniszczenie ciała? Co duch oznacza? Co pokazuje 1 Tym. 1:20?

(56) Do kogo odnosi się Ps. 107:1-9? Do kogo wiersze 10-16? Do kogo wiersze 17-22? Do kogo wiersze 23-31? Do kogo odnosi się w. 32? Do kogo Wiersze 33-38? Do kogo wiersze 39,40? Do kogo w. 41? Do kogo w. 42? Do kogo w. 43? Jak to potwierdzają teksty?

(57) Jak jest przedstawiona Wielka Kompania w Ps. 107:10? Z jakiego powodu? Z jakim wyjątkiem? Co oznacza, że radą Najwyższego pogardzili?

(56) Co pokazuje Ps. 107:12? Wiersz 13? Wiersz 14? Wiersz 15? Wiersz 16?

(59) Go przedstawia 4 Moj. 8:5-26? Jaki jest jej typ w zastosowaniu epifanicznym? Jakie trzy rzeczy są wymienione, jako wypełniające ich stosowne oczyszczenie? Jak to potwierdzają teksty?

(60) Co podaje 2 Moj. 12:43-49? Jakiego zarządzenia ono jest typem? Co właściwie przetłumaczony w. 43 stwierdza? Co tym samym podaje? Jakie dwie klasy wyszczególnia wiersz 45? Co to kolejno przedstawia?

(61) Czego typem jest obrzezka? Jak to potwierdza-

ją teksty? Kogo obrzezani przedstawiają? Co przedstawiają wiersze: 44,47-49? Kogo przedstawiają urodzeni w ziemi? Kogo przedstawiają kupieni słudzy obrzezani? Co ich oczyszczenie oznacza? Co pokazuje 4 Moj. 8:5-22? Co przedstawia kupienie tych sług? Jak to potwierdzają teksty?

(62) O czym powinno się tu wspomnieć w związku z poświęceniem się przed 1914 rokiem? Z jakiego punktu widzenia? Co w związku z tym było bardzo ważne?

(63) Co powinni uczynić ci, którzy poświęcili się po 1914 r. a przed 1954 r.? Czym jest w rzeczywistości to powtórne poświęcenie? O czym jeszcze należałoby tu wspomnieć? Czego to jednak nie oznacza? Co można powiedzieć o wielu z nich? Kto nie będzie miał udziału w nagrodzie tej klasy? Jak to potwierdza E 4,146.147? Kogo przedstawiają obrzezani obcy? W jakim znaczeniu oni są obcymi? Jaka klasa jest w tym zobrazowana? Gdzie są podane szczegóły? Czy Poświęceni Obozowcy Epifanii są zaliczeni do tych „obcych” (zobacz Ter. Pr. '71, str. 60, kol. 1, pytanie u dołu; str. 85, kol. 1, pyt. 1)?

(64) Co opisuje Mal. 3:1-3? Do jakiego czasu odnoszą się wiersze 1 i 2? Co to jest „Dzień przyjścia jego”? Dzień „gdy się on okaże”?

(65) Co wydarzyło się w tych dwóch okresach? Z jakiego powodu? Jakie pytania dotyczą tych okresów? Co dokonywał Jezus w umysłach Swego ludu? Co jeszcze On czynił? Jakie dwie klasy są wymienione, jako oczyszczone? Co te klasy mogą spełniać, po oczyszczeniu?

(66) Co jest tym „wielkim domem” z 2 Tym, 2:20? Jak to potwierdzają teksty? Z kogo ten dom się składał? Co przedstawiają naczynia złote? Co srebrne? Co przedstawiają naczynia drewniane? Co gliniane? Co przedstawiają naczynia „niektóre”? Jak to potwierdza tekst? Co przedstawiają naczynia „ku zelżywości”? Jak więc tutaj jest przedstawiona klasa Wielkiej Kompanii?

(67) O czym podobnie świadczy 1 Kor. 3:11-15? Co ten tekst pokazuje? Co podkreśla w. 11? Ile klas podczas Wiek Ewangelii budowało na Chrystusie? Jak to czyniła pierwsza? Jak druga? Co Bóg z tego powodu zarządził? Dlaczego? Jak to tekst potwierdza? Co tę klasę spotka? Jak ta potwierdzają teksty?

(68) Co jest także jasno pokazane w innych tekstach Pisma Świętego? Co uczyniło Maluczkie Stadko? Jak to potwierdzają teksty? Do czego dopuścili członkowie Wielkiej Kompanii? Jak to pokazuje Obj. 7:14? Z jakiego powodu członkowie W.K. zaniedbali się? W jakim stanie się przez to znaleźli? Co można powiedzieć o członkach W.K. w Prawdzie? Na co powinniśmy zwrócić staranną uwagę? Co nasz Pan ostatecznie powie? Jak to potwierdzają teksty? Co o nich mówi Apostoł Juda?

(69) Jaki obraz podaje Ew. Mat. 7:24-27? Kto jest mądrym mężem? Kto głupim? Jakimi trzema środkami fundament obu klas został wypróbowany? Co miało miejsce w przypadku Maluczkiego Stadka? Co w przypadku Wielkiej Kompanii? Gdzie są podane szczegóły na ten temat?

(70) Kogo przedstawiają ci, co mieli trąd częściowy i się z niego oczyścili? Gdzie w Biblii występuje opis trądu? Co jest przedstawione przez trąd pokrywający całe ciało? Gdzie opisany? Co przedstawia trąd w postaci opuchliny? Gdzie opisany? W postaci wrzo-

du? Gdzie opisany? W postaci sparzeliny? Gdzie opisany? Trąd na głowie? Gdzie opisany? Trąd na szatach? Gdzie opisany? Trąd w domach? Gdzie opisany?

(71) Co jeszcze podaje 3 Moj. 13 i 14? Jaki typ stanowią te symptomy? Co wszyscy utracjusze koron musieli przeżyć? W przeciwnym razie, co by ich spotkało? Co spotkało większość utracjuszy koron?

(72) Jaki jest inny jeszcze typ pokazujący Wielką Kampanię? Gdzie jest zapisany? Jakich sześć rzeczy podaje? Czym typem jest Mojżesz? Czym Aaron? Czym typem jest Maria? Co jest bardzo dobrze opisane w P '51,124,125? Co w następnych paragrafach będzie przedstawione?

(73) Co podaje 4 Moj. 12:15? Co przedstawia podróżowanie Izraela po puszczy? Jaki typ występuje w fakcie nie podróżowania Izraela, aż do przyjęcia Marii? Dlaczego? Co przedstawia Zach. 12:10? Co sugeruje dosłowne tłumaczenie słowa „zgrupowana”?

(74) Dokąd wówczas Izrael podróżował w typie? Co Faran przedstawia? Co w antytypie Maria uczyni?

(75) Co w związku z tym wydarzeniem powinno się zauważyć? Co Haserot oznacza? Co przedstawia? Jak to potwierdzają teksty? Z czym miały związek te doświadczenia antytypowej Marii? Dlaczego? Czego wówczas doświadczyliśmy? Co stanie się z tymi próbami? Czy te próby szybko się skończą? Czy w dalszym ciągu w ostrej formie? Co pokazuje typ przebywania przez nich w Haserocie po powrocie Marii? Dlaczego?

(76) Czy antytypowa Maria jest jednostką? Co dlatego jest możliwe? Co uczyniła oczyszczana część W.K.? Czym jest Faran w antytypie? Co to m.in. obejmuje? O wypełnieniu, jakiej formy pracy to dowodzi? Co rozpoczyna się w Haserocie?

(77) Co po raz pierwszy było zalecone w 1950 r.? Co to zapoczątkowało? Co zapoczątkowało nowy okres proklamowania poselstwa z Obj. 19:5-9? Z czym to głoszenie było w harmonii? Czego można się spodziewać? Co nas cieszy?

(78) Do czego zostali wezwani pozostali członkowie tej grupy? Do czego tęsknimy? Czego nie spodziewamy się? Dlaczego nie? Z czego wszyscy się ucieszymy?

(79) Jakie dane zawierają Ter. Pr. '66, str. 79 i 79, str. 64? Jak każdy przypadek potwierdzają teksty biblijne, Ter. Pr. i tomy E? Jakie fakty były tam podkreślone? Jaką służbę pełnił br. Jolly? Co przez to jasno jest pokazane? Co jeszcze jest oczywiste? Co można powiedzieć o każdym przypadku? Co jest więc jasne? A co nie byłoby jasne? Co było oczywiste 14 lutego 1979 r.?

(80) Co jeszcze stało się oczywiste? Dla kogo to było oczywiste? Jak się zachowują pozostali spośród ludu Bożego? Co szczególnie podkreślają? Co o tej proklamacji można powiedzieć? Od kiedy ta proklamacja ma nowy sens? Co my powinniśmy teraz czynić?

(81) Kto jeszcze jest włączony do tych, którzy znajdują się w antytypowej podróży? Co ci „poświęcający się między wiekami” posiadają? Kto jeszcze to posiadał? Co F 186,187 pokazuje? Kto do nich należy? Gdzie są dowody? Kiedy M.G. nie istnieli, jako jednostki klasy? Co można o nich powiedzieć od 1881 roku? A co od jesieni 1914 r.? Co się stało po zakończonym ogólnym wezwaniu w 1881 r.?

Co Pan czynił? Co stało się później? Co po 1914 r.? Gdzie są podane dowody? W czym ta klasa uczestniczy? Jak długo będzie podróżować?

(82) Jaka jeszcze inna klasa jest w antytypowej podróży? Jaka klasa jest najwyższa spośród quasi-wybranych? Gdzie są podane szczegóły? Od kiedy członkowie tej klasy poświęcają się? Co pokazuje E 10,114; E 11,473; Ter. Pr. '59, str. 175-179? Gdzie jest ich stanowisko? Kto jest typem klasy Poświęconych Obozowców Epifanii? Gdzie na ten temat są dowody? Co wielu z nich spotka? A co innych? Co w ten sposób zakończą? O co w związku z tym powinniśmy się modlić? Co zacytowane teksty Pisma Świętego pokazują?

(83) Jakich dwu rzeczy jest typem oczyszczenie matki po urodzeniu syna? Jaki jest typ 40 dni? Jakich dwu rzeczy jest typem oczyszczenie matki po urodzeniu córki? Jaki jest typ 80 dni?

(84) Czym jest ten obraz? Co obejmuje? Co świadczy o oczyszczeniu się pewnych członków? Kiedy to oczyszczenie się rozpoczęło? O czym świadczy ich służba? Z czego służba poświęcająca się składa? Od czego ten obóz się różni? Kto pomaga w tej pracy? Co zakończyło się w lutym 1979 roku? Ale co dalej trwa? Z czego to „budowanie” się składa? Co powinniśmy wszyscy uczynić? Kiedy?

(85) O czym czytamy w 1 Moj. 37 i następnych rozdziałach? Co ci synowie przedstawiają w najmniejszym zastosowaniu? W tym najmniejszym zastosowaniu, co przedstawia ich zawiść i złe traktowanie Józefa? Jaki jest w tym obrazie (braci Józefa) typ dobrych utracjuszy koron? Co stwierdzili pozostali bracia w odniesieniu do Józefa, — czego to jest typem? Kiedy wypełnienie tego typu ma małe początki? Kiedy wypełni się w głównych zarysach? Jakie teksty Pisma Świętego rozważymy w następnych paragrafach?

(86) Co uczynili niektórzy wybitni wodzowie w chrześcijaństwie? Kto jest typem tych wodzów? Co przedstawia fakt przyniesienia przez nich „kozła z kóz” na ofiarę za grzech? Jakie trzy rzeczy przyniósł każdy książę? Jaki jest typ w każdym przypadku? Gdzie na ten temat są podane szczegóły?

(87) Na kogo typem jest Saul? Co okazywali ci utracjusze koron, gdy byli wierni? Gdzie jest podany typ? Co z nimi stało się później? Gdzie jest podany typ ich odrzucenia? Jak się wtedy zachowywali? Gdzie ich postępowanie jest opisane? Co spotkało wielu spośród tych utracjuszy koron (gdzie są podane szczegóły na ten temat)? Na jakich utracjuszy koron jest typem Jonatan? Jaka była postawa tych utracjuszy koron wobec brata Russella? A postawa brata Russella wobec nich? W czym to było widoczne? Co pokazują zacytowane teksty biblijne i tomy E? Co można powiedzieć o Jonatanie?

(88) Kogo przedstawiają (jako typy) budowniczy wieży Babel? Co hierarchia i kler zaczęli budować w okresie smyrneńskim? Gdzie jest podany typ? Jaki materiał używali do budowania? Jaki jest typ w poszczególnych przypadkach? Czego niektórzy z tych wodzów nie zachowali? Gdzie są na ten temat podane szczegóły?

(89) Jaki jest typ wodzów utracjuszy koron w denominacjach chrześcijaństwa? Na co to wskazuje? Co Heli zaniedbał? Jaki jest tego antytyp? Co nastąpiło w typie i antytypie, jako konsekwencja? Gdzie to jest opisane? Jak ci wodzowie ten sąd przyjęli?

Jak podaje typ? Co to objawia? Gdzie na ten temat podano szczegóły? Kto jeszcze jest pokazany w Helim? W jakim okresie jego życia? Kiedy to nastąpi w pozafigurze? Gdzie te sprawy są opisane?

(90) Kto jeszcze jest w typie pokazany przez Lota? Z kim Lot przebywał? Kto jest w typie pokazany przez Abrahama? Co występowało między pasterzami Lota i Abrahama? Czego typem były te walki na W. Ew.? Gdzie to jest opisane? Do czego te walki doprowadziły? Co uczynił Lot w typie i antytypie? Co pokazuje w. 13? Jak zachowywali się wodzowie M. St.? Jaki był stosunek Boga do nich? Jak to jest pokazuje w typie?

(91) Na co także wskazuje typ Lota? O czym mówi 2 Piotra 2:7, 8? Jakie cechy charakterystyczne w antytypie okazali ci utracjusze koron? Co Lot uczynił później? Której części Wielkiej Kompanii Lot jest typem? Co to potwierdza? Potem, jaki typ Lot stanowi? Jaki jest typ przybycia przez niego do Zoar? Kiedy zmartwychwstaną Ammonici i Moabici?

(92) Co przedstawia Ezaw? Gdzie antytyp Ezawa jest podany? Co Ezaw rozwijał? A co Jakub? Gdzie to jest pokazane? Kto spomiędzy Wielkiej Kompanii stał się przyziemny? Co pokazuje Jakub 4:4? Co można powiedzieć o Maluczkiem Stadku? Jak członkowie Wielkiej Kompanii są przedstawieni w Liście Jakuba 1:8? Czego Ezaw nie docenił? Z jakiego powodu? Jak to jest potwierdzone? Kto postąpił podobnie? Gdzie są podane szczegóły na ten temat?

(93) Gdzie jest podana przypowieść o siewcy i nasieniu? Co przedstawia gleba zachwaszczona cierniem? Co można powiedzieć o Wielkiej Kompanii? Gdzie to jest wyjaśnione?

(94) W jakim ziarnie jest czasami pokazana Wielka Kompania? Czym ta klasa nie jest? Dlaczego? Co można powiedzieć o Maluczkiem Stadku? O Wielkiej Kompanii? Z czym są tutaj porównani? Co musieli dodatkowo przechodzić? Co o nich mówi Proroctwo Jer. 8:20?

(95) Jak jeszcze jest przedstawiona Wielka Kompania z innego punktu widzenia? W kontraście do kogo? Kiedy w Ziemi Świętej odbywało się żniwo jęczmienne? Co to przedstawia? Co pokazuje przypowieść o groszu? Jak to potwierdzają teksty i Ter. Pr.? Co przedstawia typ żniwa jęczmiennego i pszenicznego oraz ich zbiory? Gdzie ten typ jest przedstawiony? Co już zostało zebrane? Dlaczego w to wierzymy? Co jeszcze zostało zebrane? Jak to zostało potwierdzone? Jakie inne jeszcze ziarna używano w Ziemi Świętej do wypieku chleba? Jak to potwierdza Ezech. 4:9? Jakie klasy kolejno mogą ilustrować te rodzaje ziaren? Co o tych klasach można powiedzieć?

(96) Kogo przedstawia Izaak? Kogo Abimelech? Gdzie są przedstawieni? Co robili ich pasterze? Jaki jest tego typ? Co było wynikiem kontrowersji pasterzy? Ogólnie mówiąc, o co poproszono pasterzy Izaaka? Kiedy szczególnie wzniecono te kontrowersje? Jak to pokazuje typ? Co w tych kontrowersjach przejawiano? Kto przejawiał? Z jakim wynikiem? Gdzie to pokazuje typ? Gdzie podano szczegóły?

Uwaga! Odtąd pytania odnoszą się do paragrafów od 97 do 121 zamieszczonych w Ter. Pr. Nr 308.

(97) Co przedstawia brama z Proroctwa Ezechiela 44:1-2? Kto jedynie dostępował ożywionego usprawiedliwienia? Co przedstawia wieczne zamknięcie bramy? Kogo przedstawia Ezechiel? Kto jeszcze go

przedstawia? Co potem spotkało Ezechiela? Z czyjej strony? Gdzie to jest opisane? Co Ezechielowi pokazano? Jak to potwierdza tekst? Co to symbolizuje w związku z przedstawieniem następnych prawd? Po czym to nastąpiło? Po czym jeszcze? Jak to zostało udowodnione? Komu służyło Maluczkie Stadko? Jaki jest dowód na to? Komu służyła Wielka Kompania? Gdzie znajduje się dowód?

(98) Kogo przedstawia dwunastu szpiegów? Szczególnie kogo? Jaki tekst biblijny o nich mówi? Co w okresie żniwa robili antytypowi szpiedzy? Na czyje polecenie? Jakie były ich pierwsze sprawozdania? Jaki na to jest dowód? Do jakiego momentu sprawozdania były zgodne? Co potem się wydarzyło? W jakich wierszach jest podany typ tego raportu? Jaki był skutek fałszywego raportu? Co spotkało antytypowych szpiegów? Gdzie to jest przedstawione? Kogo przedstawiało dziesięciu szpiegów? O czym mówi Żyd. 2:15? Kto jeszcze przedstawia członków Wielkiej Kompanii? Gdzie są potwierdzenia?

(99) Jak świadczył lud Boży? Z kim antytypowi pierworodni małego Egiptu występują? Gdzie są przedstawieni? Co pokazuje Ps. 107:10,14,16? Co pokazuje Ps. 79:11? A co Ps. 102:21? O czym mówią wiersze 21-23? Jak w każdym przypadku te klasy są nazwane? Czego dowodzi w. 21? Jakie pojęcie mieści też w sobie Żyd. 2:15? A jakie Ps. 69:34?

(100) Kogo przedstawia „więzień, który był w więzieniu”? A kogo pierworodny więzień? Jaki jest pierwszy typ na tych przesiewaczy? Jakie są na to dowody? Jaki jest drugi typ fałszywych nauczycieli? Jakie dowody? Jaki jest trzeci typ? Jakie dowody? Jaki jest czwarty typ? Jakie dowody?

(101) W ogólnym znaczeniu, co jest prawdą o całej ludzkości? Czego wszyscy ludzie potrzebują? Jak niektóre teksty Pisma Świętego traktują członków Wielkiej Kompanii? Przeciwno czemu grzeszących w okresie niewierności? Co pokazuje 1 Piotra 4:17,18? Od czego rozpoczyna się sąd? Kto był próbowany w Paruzji? Co miało miejsce w okresie Epifanii? Dla kogo okres Epifanii był sądem? Gdzie są potwierdzenia? Jakie wówczas stawiano pytanie? Jak można to udowodnić? Kim są sprawiedliwi z I Piotra 4:17,18? Kogo przedstawiają „grzesznicy”? Kogo „niezbożni”? Co można powiedzieć o „grzesznikach” i „niepobożnych” z Ps. 1:1? Kim był „grzesznik” z Listu Jakuba 5:19,20? Czego oni potrzebowali? Gdzie oni są przedstawieni?

(102) O czym mówi Joz. 2 i Żyd. 11:31? Jakiej części Wielkiej Kompanii Rachab jest typem? Co pokazuje wywieszenie przez nią z okna czerwonego sznura? Co przedstawia darowanie życia Rachabie? Gdy to będzie miało miejsce, z kogo będzie się składać antytypowa Rachab? Do kogo będą wówczas podobni członkowie antytypowej Rachaby? Jacy oni będą?

(103) Gdzie znajduje się pokrewny obraz? Jak ten obraz przedstawia Wielką Kompanię? Co dowodzi, że głupie panny przedstawiają chrześcijan? Jaką jest panna? Jak używana w symbolach biblijnych? Jak to potwierdzają teksty? Czego nie robią niechrześcijanie?

(104) Do czego odnosi się słowo „tedy” z Mat. 25:1? Co dowodzi? Kiedy rozpoczęło się „skończenie tego czasu”? Jaki tekst to potwierdza? Jaki ruch udał się na spotkanie Pana w Jego Wtórym Przyj-

ściu? Co się z tym ruchem stało? Kogo przedstawiają mądre panny? A kogo głupie?

(105) Co przedstawiają lampy? Jaki tekst to udowadnia? Kto posiadał Biblię? Co olej przedstawia? Jakie teksty to udowadniają? Co przedstawiają naczynia? Jak to potwierdza tekst? Co nie powodowało różnicy między mądrymi a głupimi pannami? Dlaczego nie? Co powodowało różnicę między nimi? Z jakim faktem ta różnica jest zgodna?

(106) Czego Pan nie zrobił w 1844 r.? Co wówczas zrobili niektórzy chrześcijanie? Co pokazuje w. 5? Jak zareagowały panny? Co w. 6 pokazuje? Co Autor wyjaśnia w związku z słowem „idzie” w 6 w.? Kiedy rozpoczął się okrzyk? O północy, jakiej nocy? Co wówczas powszechnie źle rozumiano? Co od tego czasu chrześcijanie rozpoznawali? Do czego doprowadziło studiowanie Biblii? Jak to potwierdza wiersz 7?

(107) Co pokazują wiersze 8 i 9? Co się stało w przypadku głupich panien? Co w przypadku mądrych panien? Czego pragnęli ci, którzy nie rozumieli? Czego jednak nie można przekazywać? Jak musi być zdobyty? Jak potwierdza w. 9? W jakim przypadku mądre postąpiłyby źle? Jaki byłby skutek? Co symbolizuje uczta weselna? Bez czego nie będzie można wejść do Królestwa?

(108) Na co wskazuje wiersz 6? Na co wiersz 10? Co tu drzwi przedstawiają? Jak to udowadnia tekst? Kiedy drzwi zostały zamknięte? Co się wtedy rozpoczęło? Kiedy niektórzy usiłowali podjąć tę pracę? Gdzie są odpowiednie dowody? O czym Pan mówił głupim pannom? Gdzie to jest pokazane?

(109) Jaki ustęp biblijny jest nieco podobny do historii o głupich pannach? Z czym Oblubieniec zwraca się do głupich panien? Jak to udowadnia Pnp. 5:1? Co one zrobiły? Jak to potwierdzają teksty? Jakiej udzieliły odpowiedzi? Co potem stwierdziły? Dlaczego? Jak potwierdzają teksty? Kim są symboliczni stróżowie? Jak traktowali „głupie panny”? Kiedy je źle traktowali? Jak potwierdza 7 wiersz? Jak one postępowały wobec Jezusa? Co proklamowały? Szczególnie wobec kogo? Jak potwierdza ją teksty i E 11? Kto jeszcze przechodził podobne doświadczenia?

(110) Co jest przedstawione w Pieśni Salomonowej 6:7? Jakie to są klasy? Przez kogo przedstawione? W jakim związku pozostaje z antytypowym Salomonem Wielka Kompania? Jako następna klasa, po kim? Jak Wielka Kompania w 60 poddziałach jest w typie przedstawiona? Jaka klasa jest następna w bliskości? Jak przedstawiona? Jaka klasa występuje, jako trzecia? Przez kogo przedstawiona? Jak jest inaczej zobrazowane ich stanowisko? W kontraście, do kogo? Co można powiedzieć o tych trzech klasach? Gdzie są podane szczegóły?

(111) Jaki inny jeszcze typ biblijny mówi o grupach Wielkiej Kompanii w Prawdzie? Co stwierdza 2 Król. 2:9,10? Jakie jest to tłumaczenie? Z jakiego faktu wynika nieścisłość? Ile razy występuje w Biblii wyrażenie **pe shenayim**, oprócz 2 Król. 2:9? W jakich ustępach Biblii? Jak jest przetłumaczony w Proroctwie Zach. 13:8? Co oznacza-ją te dwie części? Jak to potwierdza Komentarz?

(112) Co można zauważyć w tłumaczeniu 5 Moj. 2:9? Jakie jest to tłumaczenie? Dlaczego? Co zazwyczaj otrzymywał izraelski pierworodny? Jaki jest jeszcze inny przykład? Co miało miejsce w przy-

padku pierworodnego w Izraelu? Jakie więc jest znaczenie **pe shenayim** w 5 Moj. 21:17? Co więc widzimy? Jakie ostatecznie jest znaczenie z 2 Król. 2:9?

(113) Jaki fakt jest na ogół znany? Gdzie to jest przedstawione? Co w związku z tym naucza właściwie przetłumaczony tekst 2 Król. 2:9? O czym wielu także wie? Gdzie te nauki są przedstawione? Co nam daje wyjaśnienie brata Russella?

(114) W czym Starożytni Godni osobiście nie brali udziału? Dlaczego nie? Jak więc możemy interpretować ten tekst w harmonii z Pismem Świętym? W czym jeszcze podobnie brali udział? Czego to jest typem? Czego możemy się spodziewać po powrocie St. G.? Co w związku z tym uznajemy? Gdzie są podane szczegóły?

(115) Na co wskazuje Zach. 11:15,16? W jakim typie lud Boży jest pokazany? Kto jest „głupim pastercem”? Która jest pierwszą z czterech klas? Jaki jest jej typ (w ang. tekście: „odciętych”)? W jaki sposób „odciętych”? Która jest drugą z czterech klas? Jaki jest jej typ? Jak tę klasę J.F.R. traktował? Która jest trzecią klasą? Jaki jest jej typ? Jak ta klasa nie mogła postępować? Dlaczego nie? Jak J.F.R. tę klasę traktował? Która jest czwartą klasą? Jaki jest jej typ? Czemu Rutherford zaprzeczał? Czego nie mógł tym samym robić? Gdzie podano więcej na temat Zach. 11:15-17?

(116) Co opisuje Księga Sędziów 7:24-8:3? Co zrobili mężowie z Neftali, Aser i Manases? Jaki tekst to potwierdza? Co wówczas wystosował Gedeon? Jak to potwierdza tekst? Jak zareagowali mężowie z Efraim? Co przynieśli do Gedeona? Dokąd? Jak to potwierdza tekst? Jak się zachowali mężowie z Efraim wobec Gedeona? Jaki tekst to potwierdza? Jak brzmiała taktowna odpowiedź Gedeona? Jak to potwierdzają teksty?

(117) Co brat Russell wykazał w Z 4083, 5607? Co powiedział o innych niż Maluczkie Stadko? Kiedy ostatni członkowie Maluczkiego Stadka byli spłodzeni z Ducha? W czym uczestniczyli przed jesienią 1916 r.? Kiedy odbyła się pierwsza walka Gedeona? Co po tym zrobiły grupy lewitów Wielkiej Kompanii? Jaki jest na te grupy typ? Przeciwno komu oni walczyli? Jak potwierdza tekst i Ter. Pr.? Gdzie znajdowały się te trzy grupy? Kiedy inni jeszcze łączyli się w tej walce? Do czego Jezus w dalszym ciągu zapraszał? Co Jezus tym samym budował? Jaki jest typ na tę czwartą klasę? Jak to potwierdza Ter. Pr.? W czym dodatkowo Młodociani Godni mieli przywilej pomagać? Jaki jest typ Zeby i Salmana? Czy ta walka trwa jeszcze? Jak potwierdzają teksty?

(118) O jakim Boskim poleceniu mówi 3 Moj. 19:9,10 i 23:22? Kogo przedstawia właściciel? Jaki tekst to potwierdza? Co przedstawia rozkaz, ażeby nie zbierać pokłosa? Kogo przedstawia „biedny”? Dlaczego? Kogo przedstawia „przychodzeń”? Dlaczego?

(119) Jaki jest antytyp Boskiego polecenia dotyczącego pozostawiania pokłosa? Do jakiej pracy Bóg za pośrednictwem Jezusa zaangażował członków Maluczkiego Stadka? Przeciwno czemu pierwsza walka Gedeona była skierowana? Z czym jest synonimiczna i synchroniczna? W czym Maluczkie Stadko było wówczas zaangażowane? Co wówczas robili członkowie Wielkiej Kompanii i Młodocianych Godnych?

Uwaga!

Pytania od par. 120-132 dotyczą części artykułu zamieszczonego w nin. 309 numerze Ter. Pr.

(120) O czym mówi. Księga Ruty 1:1,2? Kogo Elimelech przedstawia? W jakim to było czasie? Co spotkało jego antytyp? Jak to jest pokazane w typie? Jaki jest antytyp Noemi? Jaki Mahalona i Cheliona? Jaki Ruty i Orfy? Zdecydowanie Ruty? Czy ci poświęceni byli oświeceni Duchem? Co wskazuje na to, że M.G. nie byli spłodzeni z Ducha?

(121) Co przedstawia emigracja Noemi i Ruty do Izraela? Kogo przedstawia zamożny Booz? Jak to potwierdza Obj. 5:12? Jaki jest antytyp gorliwego zbierania przez Rutę poklosia na polu Booza? Jaki jest antytyp Booza poślubiającego Rutę? Jaki jest antytyp zostania ojcem Obeda? Co to przedstawia, że Obed stał się źródłem pociechy dla członków Wielkiej Kompanii? Czy ten obraz obejmuje Poświęconych Obozowców Epifanii (zobacz 3 Moj. 19:33,34; P '66, 73, par. 4)? Nawiasem mówiąc, o czym można tu wspomnieć? Co podaje Ter. Pr. '34, str. 4 i '70, str. 28? Nad jakimi ustępami zastanowimy się obecnie?

(122) Jaki opis znajdujemy w Księdze Daniela 3? Jak brat Russell wyjaśnia znaczenie obrazu z Dan. 3 w Z 5755, kol. 2 par. 4, 5? Jak wyjaśnia w Z 2495, par. 10 do 2496, par. 2? Co można powiedzieć o obu zastosowaniach tego obrazu?

(123) Co nie jest przypadkowe? Co przedstawiają trzej hebrajscy młodzieńcy? Co ich antytypy musiały przewycięzać? Do czego takie postępowanie prowadziło? Szczególnie kiedy?

(124) Jakie dwie rzeczy wskazują, że te trzy klasy żyły obok siebie przy końcu wieku? Co oznacza imię Sadrach i o czym przypomina? Jak to potwierdza 1 Piotra 2:9? Co oznacza imię Mesach i jaką klasę przypomina? Jak to potwierdza Obj. 19:9? Co oznacza imię Abednego i na jaką klasę wskazuje?

(125) Co jeszcze w tym obrazie jest znaczące? Gdzie te imiona są podane? Co oznacza imię Ananiasz i co ono przywodzi na myśl? Co oznacza imię Misael i na co ono wskazuje? Jaki tekst to potwierdza? Co oznacza imię Azariasz i kogo przedstawia?

(126) Do czego odnosi się wylanie Ducha „w one dni” według Joela 2:29 i Dz. Ap. 2:18? Jakie klasy otrzymały go w Wieku Ewangelii? Kogo przedstawiają „słudzy”? Jak to potwierdza Ew. Łukasza? Kogo przedstawiają „służebnice”? Co pokazuje 2 Kor. 6:17,18? Co znaczy wyrażenie z Joela 2:28 „A potem”? Co wówczas nastąpi? Kiedy? Z jakim wynikiem? Kto będzie szczególnie błogosławiony?

(127) Z jakich dwu klas będą się składać synowie Chrystusa? Kto jest włączony do drugiej z tych klas? Kto będzie należał do córek Chrystusa? W jakim znaczeniu w tym artykule jest użyte słowo Tysiąclecie? Co po otrzymaniu Ducha te wszystkie klasy będą robić? Jak to potwierdzają teksty? Kogo przedstawiają „starcy”? Jaka będzie ich działalność? Co te „sny” oznaczają? Jak to potwierdza Obj. 20:12? Kogo przedstawiają „młodzieńcy”? Jaka będzie ich działalność? Co ich widzenia oznaczają?

(128) Jak te cztery wybrane klasy przedstawia Joela 2:28,29? Co te klasy oraz pokutujący, upadli aniołowie będą stanowić? Jak tutaj jest przedstawiona Wielka Kompania?

(129) Co Abak. 3:17,13 także wyraźnie odróżnia? Co przedstawia drzewo figowe? Jak to potwierdza Łuk. 21:29? Co przedstawiają winnice? Jaka różnica występuje u Jana 15:1? Co przedstawia owoc oliwy? Co przedstawiają „role”? Jak to potwierdza Mat. 13: 38? Jaka klasa powstanie z tej „rol”? Kogo przedstawiają „owce”? Kogo przedstawia „bydło”? Kogo przedstawia Abakuk? Co antytypowy Abakuk będzie mówił (wg w. 18 i 19)? Co jest odroczone w pośredniczącym Królestwie?

(130) Do kogo odnoszą się „winnice”? Do kogo lewicy? Jak pokazani w typie? Jakie antytypowe winnice” są tu wymieniane? Dlaczego te „winnice” nie wydały owoców uznanych przez Boga? Co, być może, jest największą przeszkodą dla nich w przynoszeniu owoców? Pomimo jakich czterech ważnych nauk Pisma Świętego wielu wodzów Prawdy twierdzi, że drzwi wysokiego powołania są nadal otwarte?

(131) Gdzie występuje wielkie, związane przysięgą Przymierze Abrahamowe? Ile rodzajów nasienia wymienia ten tekst? Jakie jest pierwsze nasienie? Jakie jest drugie nasienie?

(132) Co pokazuje 1 Sam. 2:21? Jaki jest typ Sary i Izaaka? Jak to potwierdza Gal. 4:22-31? Co przedstawia Sara, jako matka? Co przedstawia Rachel? Jakich klas? Przez kogo w poszczególnych przypadkach przedstawionych? Co przedstawia Anna? Wymień pierwszą klasę? Jaki jest typ tej klasy? Z kim koresponduje Samuel? Jaka jest druga klasa? W kim pokazana? Z kim ta klasa koresponduje? W kontraście do kogo? Kogo przedstawiają następni (prócz Samuela) synowie Anny? Jakiej jeszcze, trzeciej klasie matkuje antytypowa Anna? W jakim typie klasa Młodocianych Godnych jest pokazana? Co przedstawia każda z córek oddzielnie? Wierni Młodociani Godni z ruchu Epifanii i pozostałych grup jak są przedstawieni w skończonym obrazie tysiąclecia? Gdzie podano więcej informacji o Annie i jej dzieciach? (cdn.)

**TERAŹNIEJSZA PRAWDA I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEJ EPIFANII
NIEZALEŻNY DWUMIESIĘCZNIK RELIGIJNY
WYDAWANY PRZEZ ŚWIECKI RUCH MISYJNY „EPIFANIA”**

Pismo to, wolne od sekt, organizacji i wyznań ludzkich, lecz raczej przywiązane do Boga tak jak rozumie Jego Słowo, jest wydawane w obronie Prawdy paruzyjnej udzielonej od Pana przez „wiernego Sługę”, jako podstawy dla wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy; w obronie zarządzeń czarteru i testamentu, które dał Pan przez „wiernego Sługę”, aby wiązały kontrolujące korporacje i towarzystwa między ludem w Prawdzie, a także w celu przedstawienia i obrony

rozwijającej się Prawdy epifanicznej, która jest pokarmem na czas słuszny dla ludu Pańskiego ze wszystkich klas i grup, tak jak Panu podoba się jej udzielać. Może ono być wysyłane bezpłatnie, podobnie jak za czasów br. Russella, dla biednych z ludu Pańskiego lub innych pragnących tego osób. Zamówienia i wpłaty prosimy kierować na adres: Świecki Ruch Misyjny „Epifania” Zarząd Główny, 1 Oddział Miejski PKO w Poznaniu, numer konta: 63513-58391-136.